

Lukáš

¹ Ponìvadž mnozí usilovali sepsati pořádnì vypravování těch vícì, kteréž jsou u nás jisté, ² Jakž jsou nám vydali ti, kteřížto od počátku sami vidìli, a služebníci toho Slova byli, ³ Vidìlo se i mnì, kterýž jsem toho všeho pravé povìdomosti došel, tobì z gruntu o tom pořádnì vypsati, výborný Theofile, ⁴ Abys zvidìl jistotu těch vícì, jimž jsi vyuèován. ⁵ Byl za dnù Herodesa krále Judského knìz nijaký, jménem Zachariáš, z tøídy Abiášovy, a manželka jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžbìta. ⁶ Byli pak oba spravedliví pøed oblièejem Božím, chodíce ve všech pøikázáních a spravedlnostech Pánì bez úhony. ⁷ A nemìli plodu, protože Alžbìta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. ⁸ I stalo se, když on úøad knìžský konal v pořádku tøídy své pøed Bohem, ⁹ Že vedle obyèeje úøadu knìžského los naø pøišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Pánì. ¹⁰ A všecko množství lidu bylo vnì, modlíce se v hodinu zápalu. ¹¹ Tedy ukázal se jemu andìl Pánì, stoje na pravé stranì oltáøe zápalu. ¹² A uzøev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeø pøipadla na něj. ¹³ I øekl jemu andìl: Neboj se, Zachariáši, nebo[†] jest uslyšána modlitba tvá, a Alžbìta manželka tvá porodí tobì syna, a nazùveš jméno jeho Jan. ¹⁴ Z èehož budeš mítì radost a veselé, a mnozí z jeho narození budou se radovati. ¹⁵ Bude zajisté veliký pøed oblièejem Pánì, a vína i nápoje opojného nebude[†] pítì, a Duchem svatým bude naplnìn hned od života matky své. ¹⁶ A mnohé z synù Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. ¹⁷ Nebo[†], on pøedejde pøed oblièejem jeho v duchu a v moci Eliášovi, aby obrátìl srdce otcù k synùm, a neviøící k opatrnosti spravedlivých, aby

tak pøipravil Pánu lid hotový. ¹⁸ I øekl Zachariáš k andìlu: Po èemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých. ¹⁹ Odpovìdiv andìl, øekl jemu: Já^t jsem Gabriel, kterýž stojím pøed oblìeajem Božím, a poslán jsem, abych mluvil s tebou, a tyto více veselé tobì zvištval. ²⁰ A aj, budeš nìmý, a nebudeš moci mluvit až do toho dne, v kterémž se tyto více stanou, protože jsi neuvìøil øeèem mým, kteréž se naplní èasem svým. ²¹ Lid pak oèekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámì. ²² Vyšed pak, nemohl mluvit k nim. I srozumili, že vidìní vidìl v chrámì. Nebo on návìští jim dával, a zùstal nìmý. ²³ I stalo se, když se vyplnili dnové konání úøadu jeho, odšel do domu svého. ²⁴ A po tìch dnech poèala Alžbìta manželka jeho, a tajila se za pìt mìsícù, økuci: ²⁵ Že tak mi uèinil Pán ve dnech, v nichžto vzezøel, aby odjal mé pohanìní mezi lidmi. ²⁶ V mìsíci pak šestém poslán jest andìl Gabriel od Boha do mìsta Galilejského, kterémuž jméno Nazarét, ²⁷ Ku pannì zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. ²⁸ I všed k ní andìl, dí: Zdráva milosti došlá, Pán Bùh s tebou, požehnaná ty mezi ženami. ²⁹ Ona pak uzøevši ho, zarmoutila se nad øeèi jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. ³⁰ I øekl jí andìl: Neboj se, Maria, nebo jsi nalezla milost u Boha. ³¹ A poèeš v životì a porodíš syna, a nazùveš jméno jeho Ježíš. ³² Ten^t bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dá^t jemu Pán Bùh stolici Davida otce jeho. ³³ A kralovati bude v domì Jákobovì na vìky, a království jeho nebude konce. ³⁴ I øekla Maria k andìlu: Kterak se to stane, ponìvadž já muže nepoznávám? ³⁵ A odpovìdiv andìl, øekl jí: Duch svatý sstoupí v ti, a moc Nejvyššího zastíní tobì; a protož, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. ³⁶ A aj, Alžbìta, pøíbužná tvá, i ona poèala syna v starosti své, a

tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná. ³⁷ Neboť nebude nemožné u Boha všeliké slovo. ³⁸ I øekla Maria: Aj, služebnice Páni, staniž mi se podle slova tvého. I odšel od ní andil. ³⁹ Tedy povstavši Maria v tich dnech, odešla na hory s chvátáním do místa Judova. ⁴⁰ I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžbìty. ⁴¹ I stalo se, jakž uslyšela pozdravení Marie Alžbìta, zplésalo nemluvoátko v životì jejím, a naplnìna jest Duchem svatým Alžbìta. ⁴² I zvolala hlasem velikým a øekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. ⁴³ A odkud mi to, aby pøišla matka Pána mého ke mnì? ⁴⁴ Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zplésalo radostnì nemluvoátko v životì mém. ⁴⁵ A blahoslavená, kteráž uvìøila, neboť dokonány budou ty vici, kteréž jsou povìdíny jí ode Pána. ⁴⁶ Tedy øekla Maria: Velebí duše má Hospodina, ⁴⁷ A veselí se duch můj v Bohu, Spasiteli mém, ⁴⁸ Že jest vzezøel na ponížení služebnice své; neb aj, od této chvíle blahoslaviti mne budou všickni národové. ⁴⁹ Neboť mi uèinil veliké vici ten, jenž mocný jest, a svaté jméno jeho, ⁵⁰ A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho. ⁵¹ Dokázal moci ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich. ⁵² Sházel mocné s stolic, a povýšil ponížených. ⁵³ Laené nakrmil dobrými vici, a bohaté pustil prázdné. ⁵⁴ Pøijal Izraele, služebníka svého, pamìtliv jsa na milosrdenství své ⁵⁵ (Jakož mluvil k otcùm našim, k Abrahamovi a semeni jeho) na viki. ⁵⁶ I zùstala Maria s ní asi za tøi měsíce, a potom navrátila se do domu svého. ⁵⁷ Alžbìti pak naplnil se èas, aby porodila; i porodila syna. ⁵⁸ A uslyšeli sousedé a pøátelé její, že Hospodin veliké uèinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. ⁵⁹ Stalo se pak v den osmý, pøišli obøezovati dítite, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. ⁶⁰ Ale odpovìdivši matka jeho, øekla: Nikoli,

ale slouti bude Jan. ⁶¹ I øekli k ní: Však nižádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím. ⁶² I dávali návšití otcí jeho, jak by ho chtìl nazývati. ⁶³ A on požáдав deštièky, napsal øka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. ⁶⁴ A ihned otevøela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebi Boha. ⁶⁵ Tedy pøišla bázeð na všechny sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všechna ta slova. ⁶⁶ A všickni, kteøíž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, økouce: I kteraké dítě toto bude? A ruka Pánì byla s ním. ⁶⁷ Zachariáš pak otec jeho naplnìn jest Duchem svatým, a prorokoval øka: ⁶⁸ Požehnaný Pán Bùh Izraelský, že jest navštívil, a uèinil vykoupení lidu svému, ⁶⁹ A vyzdvihl nám roh spasení v domu Davida, služebníka svého, ⁷⁰ Jakož mluvil skrze ústa prorokù svých svatých, kteøíž byli od vikù, ⁷¹ O vysvobození z nepøátel našich, a z ruky všech, kteøíž nás nenávidili, ⁷² Aby uèinil milosrdenství s otcí našimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou, ⁷³ Na pøísahu, kterouž jest pøisáhl Abrahamovi, otcí našemu, že jistì nám to dá, ⁷⁴ Abychom bez strachu, z ruky nepøátel našich jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, ⁷⁵ V svatosti a v spravedlnosti pøed oblièejem jeho, po všechny dny života našeho. ⁷⁶ Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo pøedejdeš pøed tváøí Pánì pøipravovati cesty jeho, ⁷⁷ Aby bylo dáno umìní spasitelné lidu jeho na odpuštìní høíèhù jejich, ⁷⁸ Skrze srdeènèé milosrdenství Boha našeho, v nìmžto navštívil nás, vyšed z výsosti, ⁷⁹ Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. ⁸⁰ Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

2

¹ I stalo se v tìch dnech, vyšlo jest vyrèení od císaøe

Augusta, aby byl popsán všecken svět. ² (To popsání nejprve stalo se, když vladaøem Syrským byl Cyrenius.)
³ I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého místa. ⁴ Vstoupil pak i Jozef od Galilee z místa Nazarétu do Judstva, do místa Davidova, kteréž slove Betlém, (protože byl z domu a z èeledi Davidovy,) ⁵ Aby zapsán byl s Marijí, zasnoubenou sobì manželkou, tìhotnou. ⁶ I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové Marie, aby porodila. ⁷ I porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, neb nemìli jinde místa v hospodì. ⁸ A pastýøi byli v krajinì té, ponocující a stráž noèní držíce nad svým stádem. ⁹ A aj, andìl Páni postavil se podle nich, a sláva Páni osvítila je. I báli se bázní velikou. ¹⁰ Tedy øekl jim andìl: Nebojtež se; nebo aj, zvìstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. ¹¹ Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v místì Davidovì. ¹² A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvdátka plénkami obvinuté, a ležící v jeslech. ¹³ A hned s andìlem zjevilo se množství rytìstva nebeského, chválících Boha a økoucích: ¹⁴ Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. ¹⁵ I stalo se, jakž odešli od nich andìlé do nebe, že ti lidé, totiž pastýøi, øekli vespolek: Pojme až do Betléma a vizme tu víc, jenž se stala, o níž Pán oznámil nám. ¹⁶ I pøišli, chvátající, a našli Mariji a Jozefa, a nemluvdátka ležící v jeslech. ¹⁷ A vidìvše, rozhlašovali to, což jim povídáno bylo o tom dítìti. ¹⁸ I divili se všickni, kteøíž slyšeli o tom, což bylo mluveno od pastýøù k nim. ¹⁹ Ale Maria zachovávala všecka slova tato, skládající je v srdci svém. ²⁰ I navrátili se pastýøi, velebíce a chválíce Boha ze všeho, což slyšeli a vidìli, tak jakž bylo povídáno jim. ²¹ A když se naplnilo dní osm, aby obøezáno bylo dítì, nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazváno od andìla, prve než se v

životì poèalo. ²² A když se naplnili dnové oèiš'ování Marie podle Zákona Mojžíšova, pøinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili pøede Pánem, ²³ (Jakož psáno jest v Zákonì Pánì, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude.) ²⁴ A aby dali obìt, jakož povìdíno jest v Zákonì Pánì, dvě hrdlièky anebo dvě holoubátek. ²⁵ A aj, èlovìk jeden byl v Jeruzalémì, jemuž jméno Simeon. A èlovìk ten byl spravedlivý a nábožný, oèekávající potíšení Izraelského, a Duch svatý byl v nìm. ²⁶ A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neuzøí smrti, až by prve uzøel Krista Pánì. ²⁷ Ten pøišel, ponuknut jsa od Ducha Pánì, do chrámu. A když uvodili dítì Ježíše rodièové, aby uèinili podle obyèeje Zákona za nìj, ²⁸ Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a øekl: ²⁹ Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. ³⁰ Nebo^t jsou vidìly oèi mé spasení tvé, ³¹ Kteréž jsi pøipravil pøed oblièejem všech lidí, ³² Svìtlo k zjevení národùm a slávu lidu tvého Izraelského. ³³ Otec pak a matka jeho divili se tím vícem, kteréž praveny byly o nìm. ³⁴ I požehnal jim Simeon, a øekl k Mariji, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémužto bude odpíráno, ³⁵ (A tvou vlastní duši pronikne meè,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení. ³⁶ Byla také Anna prorokynì, dcera Fanuelova z pokolení Aser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem svým sedm let od panenství svého. ³⁷ A ta vdova byla, mající let okolo osmdesáti a ètyø, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužeci Bohu dnem i nocí. ³⁸ A ta v touž hodinu pøišedši, chválila Pána, a mluvila o nìm všecnìm, kteøíž èekali vykoupení v Jeruzalémì. ³⁹ Oni pak, jakž vykonali všecko podle Zákona Pánì, vrátili se do Galilee, do místa svého Nazaréta. ⁴⁰ Dítì pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží

byla v něm. ⁴¹ I chodívali rodièové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoèní. ⁴² A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyèeje toho dne sváteèního, ⁴³ A když vykonali dni, a již se navracovali, zùstalo dítì Ježíš v Jeruzalémì, a nevidìli o tom Jozef a matka jeho. ⁴⁴ Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi pøíbuznými a známými. ⁴⁵ A nenalezše jeho, navrátìli se do Jeruzaléma, hledajíce ho. ⁴⁶ I stalo se po tøech dnech, že našli jej v chrámì, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich a otazuje se jich. ⁴⁷ A dìsili se všickni, kteøíž jej slyšeli, nad rozumností a odpovìdmi jeho. ⁴⁸ A uzøevše ho, ulekli se. I øekla matka jeho k nìmu: Synu, proè jsi nám tak uèinil? Aj, otec tvùj a já s bolestí hledali jsme tebe. ⁴⁹ I øekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevidìli, že v tìch vícech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti? ⁵⁰ Ale oni nesrozumìli tím slovùm, kteráž k nim mluvil. ⁵¹ I šel s nimi, a pøišel do Nazaretu, a byl poddán jim. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém. ⁵² A Ježíš prospíval moudrostí, a vïkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3

¹ Léta pak patnáctého císaøství Tiberia císaøe, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Herodes byl ètvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl ètvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniáš ètvrtákem Abilinským, ² Za nejvyššího knìze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Pánì nad Janem synem Zachariášovým na poušti. ³ I chodil po všì krajinì ležící pøi Jordánu a kázal køest pokání na odpuštìní høíchù, ⁴ Jakož psáno jest v knihách prorocství Izaiáše proroka, økoucìho: Hlas volajícího na poušti: Pøipravujte cestu Pánì, pøímé èiòte stezky jeho. ⁵ Každé údolí bude vyplnìno, a každá hora a pahrbek bude

ponížen; i budou køivé vïci spraveny a ostré cesty budou hladké. ⁶ A uzòíť všeliké tìlo spasení Boží. ⁷ Pravil pak k zástupùm vycházejícím, aby se køtili od ñiho: Plemeno ještìrèí, kdo je vám ukázal, abyste utekli pøed budoucím hnìvem? ⁸ Protož èiòte ovoce hodné pokání, a neòíkejtež u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, žeť jest mocen Bùh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. ⁹ A jižť jest i sekera k koøenu stromù pøiložena. Protož každý strom, jenž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheò uvržen bude. ¹⁰ I tázali se ho zástupové, økouce: Což tedy èiniti budeme? ¹¹ A on odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvì suknì, dej jednu nemajícimu, a kdo má pokrmy, tolikéž uèiò. ¹² Pøišli pak i celní køtíti se, i øekli jemu: Místøe, co budeme èiniti? ¹³ A on øekl k nim: Nic více nevybírejte než to, což jest ustaveno. ¹⁴ I tázali se ho také i žoldnéøi, økouce: A my což èiniti budeme? I øekl jim: Nižádného neutiskujte, ani podvodní èiòte, a dosti mìjte na svých žoldích. ¹⁵ A když pak lid oèekával, a myslii všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, ¹⁶ Odpovìdìl Jan všemnim, a øka: Jáť zajisté køtím vás vodou, ale jdeť silnìjší nežli já, kteréhožto nejsem hoden rozvázati øeménka u obuvi jeho. Tenť vás køtíti bude Duchem svatým a ohním. ¹⁷ Jehožto vijeèka v ruce jeho, a vyèistíť humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy pálti bude ohním neuhasitelným. ¹⁸ A tak mnohé jiné vïci, napomínaje, zviòtoval lidu. ¹⁹ Herodes pak ètvrták, když od ñiho byl trestán pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech zlých vïcí, kteréž èinil Herodes, ²⁰ Pøidal i toto nade všecko, že jest vsadil Jana do žaláøe. ²¹ I stalo se, když se køtil všecken lid, a když se pokøtil i Ježíš, a modlil se, že otevøelo se nebe, ²² A sstoupil Duch svatý v tělesné zpùsobì jako holubice na ñij, a stal se hlas s nebe, økoucí: Ty jsi Syn mùj milý,

v tobì¹ mi se zalíbilo. ²³ Ježíš pak poèínal býti jako ve tøidcítì letech, jakž domnín byl syn Jozefùv, kterýž byl syn Heli, ²⁴ Kterýž byl Matatùv, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchùv, kterýž byl Jannùv, kterýž byl Jozefùv, ²⁵ Kterýž byl Matatiášùv, kterýž byl Amosùv, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge, ²⁶ Kterýž byl Mahatùv, kterýž byl Matatiášùv, kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefùv, kterýž byl Judùv, ²⁷ Kterýž byl Johannùv, kterýž byl Resùv, kterýž byl Zorobábelùv, kterýž byl Salatielùv, kterýž byl Neriùv, ²⁸ Kterýž byl Melchiùv, kterýž byl Ad-diùv, kterýž byl Kozamùv, kterýž byl Elmódamùv, kterýž byl Erùv, ²⁹ Kterýž byl Józùv, kterýž byl Eliezerùv, kterýž byl Jórimùv, kterýž byl Matatùv, kterýž byl Léví, ³⁰ Kterýž byl Simeonùv, kterýž byl Judùv, kterýž byl Jozefùv, kterýž byl Jónamùv, kterýž byl Eliachimùv, ³¹ Kterýž byl Meleùv, kterýž byl Ménamùv, kterýž byl Matatanùv, kterýž byl Nátanùv, kterýž byl Davidùv, ³² Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédùv, kterýž byl Bózùv, kterýž byl Salmonùv, kterýž byl Názonùv, ³³ Kterýž byl Aminadabùv, kterýž byl Aramùv, kterýž byl Ezromùv, kterýž byl Fáresùv, kterýž byl Judùv, kterýž byl Jákobùv, ³⁴ Kterýž byl Izákùv, kterýž byl Abrahamùv, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorùv, ³⁵ Kterýž byl Sáruchùv, kterýž byl Ragaùv, kterýž byl Fálekùv, kterýž byl Heberùv, kterýž byl Sále, ³⁶ Kterýž byl Kainanùv, kterýž byl Arfaxadùv, kterýž byl Semùv, kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechùv, ³⁷ Kterýž byl Matuzalémùv, kterýž byl Enochùv, kterýž byl Járedùv, kterýž byl Malalehelùv, kterýž byl Kainanùv, ³⁸ Kterýž byl Enosùv, kterýž byl Setùv, kterýž byl Adamùv, kterýž byl Boží.

4

¹ Ježíš pak, pln jsa Duchu svatého, vrátil se od Jordánu, a pužen jest v Duchu na poušť. ² A za ètyøidceti dní

pokoušín byl od jábla, a nic nejedl v těch dnech. A když se skonali dnové ti, potom zlaènil. ³ I øekl jemu jábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, a^t jest chléb. ⁴ I odpovìdìl jemu Ježíš: Psáno^t jest: Že ne samým chlebem živ bude èlovìk, ale každým slovem Božím. ⁵ I vedl jej jábel na horu vysokou, a ukázal mu všechna království okršlku zemì pojednou. ⁶ A øekl jemu jábel: Tobì^t dám tuto všechnu moc i slávu těchto království, nebo mnì dána jest, a komuž bych koli chtìl, dám ji. ⁷ Protož ty pokloníš-li se pøede mnou, bude^t všechno tvé. ⁸ I odpovìdiv Ježíš, øekl jemu: Jdi pryè ode mne, satanáši; nebo^t psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klanìti a jemu samému sloužitì. ⁹ Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a øekl mu: Jsi-li Syn Boží, pus^t se odtud dolù. ¹⁰ Nebo psáno jest: Že andìlùm svým pøikáže o tobì, aby tì ostøíhali, ¹¹ A že tì na ruce uchopí, abys neurazil o kámen nohy své. ¹² A odpovídaje, dí mu Ježíš: Povidíno^t jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. ¹³ A dokonav všechna pokušení jábel, odšel od niho až do èasu. ¹⁴ I navrátil se Ježíš v moci Ducha do Galilee, a vyšla povìst o nim po všì té okolní krajinì. ¹⁵ A on uèil v školách jejich, a slaven byl ode všech. ¹⁶ I pøišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podle obyèje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby èetl. ¹⁷ I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevøev knihu, nalezl místo, kdež bylo napsáno: ¹⁸ Duch Pánì nade mnou, protože pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvištovatì jatým propuštìní a slepým vidinì, a propustiti soužené v svobodu, ¹⁹ A zvištovatì léto Pánì vzácné. ²⁰ A zavøev knihu a vrátiv služebníku, posadil se. A všech v škole oèi byly obráceny naò. ²¹ I poèal mluvitì k nim: Že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich. ²² A všickni jemu posvidèovali, a divili se libým slovùm, pocházejícím z úst

jeho, a pravili: Zdaliž tento není syn Jozefùv? ²³ I dí k nim: Zajisté díte mi toto podobenství: Lékaøi, uzdrav se sám. Které vici slyšeli jsme, žes èinil v Kafarnaum, uèiò také i zde v své vlasti. ²⁴ I øekl jim: Amen pravím vám, že^e žádný prorok není vzácen v vlasti své. ²⁵ Ale v pravdi pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnù Eliáše v lidu Izraelském, kdyžto zavøíno bylo nebe za tøi léta a za šest mìsícu, takže byl hlad veliký po vší zemi, ²⁶ Však Eliáš k nižádné z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženi vdovì. ²⁷ A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a žádný z nich není oèištìn, než Náman Syrský. ²⁸ I naplnìni jsou všickni v škole hnìvem, slyšíce to. ²⁹ A povstavše, vyvedli jej ven z mìsta, a vedli ho až na vrch hory, na nížto mìsto jejich bylo vzdíláno, aby jej dolù sstrèili. ³⁰ Ale on bera se prostøedkem jich, ušel. ³¹ I sstoupil do Kafarnaum, mìsta Galilejského, a tu uèil je ve dny sobotní. ³² I divili se velmi uèení jeho, nebo mocná byla øeè jeho. ³³ Byl pak tu v škole èlovìk jeden, mající ducha íábelství neèistého. I zvolal hlasem velikým, ³⁴ Øka: Ach, což jest tobì do nás, Ježíši Nazaretský? Pøišel jsi zatratiti nás? Znáám ti, kdo jsi, že jsi ten svatý Boží. ³⁵ I pøimluvil jemu Ježíš, øka: Umlkniž a vyjdi od niho. A povrha jej íábel mezi ni, vyšel od niho, a nic mu neuškodil. ³⁶ I pøišel strach na všechny, a rozmlouvali vespolek, økouce: Jaké jest toto slovo, že v moci a síle pøikazuje neèistým duchùm, a vycházejí? ³⁷ I rozcházela se o nìm povìst po všem okolí té krajiny. ³⁸ Vstav pak Ježíš ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova trápena byla tížkou zimnicí. I prosili ho za ni. ³⁹ Tedy stoje nad ní, pøimluvil zimnici, i pøestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim. ⁴⁰ Pøi západu pak slunce všickni, kteøíž mìli nemocné rozliènými neduhy, vodili je k nìmu, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je.

⁴¹ Od mnohých také iábelství vycházela, koièící a øíkající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale on pøimlouvaje, nedopouštìl jim mluvit; nebo vidìli, že jest on Kristus. ⁴² A jakž byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástupové, a pøišli až k nìmu, a zdržovali ho, aby neodcházel od nich. ⁴³ On pak øekl jim: I jiným^t místùm musím zvištovati království Boží; nebo na to poslán jsem. ⁴⁴ I kázal v školách Galilejských.

5

¹ Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podle jezera Genezaretského. ² I uzøel dvì lodí, any stojí u jezera, rybáøi pak sstoupivše z nich, vypírali síti. ³ I vstoupiv na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od zemì odvezl malièko. A posadiv se, uèil z lodí zástupy. ⁴ A když pøestal mluvit, dí k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestøete síti své k lovení ryb. ⁵ I odpovìdiv Šimon, øekl jemu: Místøe, pøes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru síti. ⁶ A když to uèinili, zahrnuli množství veliké ryb, takže se trhala síti jejich. ⁷ I ponukli tovaryšù, kteøíž byli na druhé lodí, aby pøišli a pomohli jim. I pøišli a naplnili obì lodí, takže se témìø pohøižovaly. ⁸ To uzøev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, øka: Odejdi ode mne, Pane, nebo^t jsem èlovìk høišný. ⁹ Hrùza zajisté byla jej obklíèila, i všecy, kteøíž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, ¹⁰ A též Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteøíž byli tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od tohoto èasu lidi živé budeš lovit. ¹¹ A pøivezše k bøehu lodí, a všeccko opustivše, šli za ním. ¹² I stalo se, když byl v jednom místì, a aj, byl tam muž plný malomocenství. A uzøev Ježíše, padl na tváø, a prosil ho, øka: Pane, kdybys chtìl, mùžeš mne oèistiti. ¹³ I vztáh

Ježíš ruku, dotekl se ho, øka: Chci, bui èist. A hned odešlo od niho malomocenství. ¹⁴ I pøikázal jemu, aby žádnému nepravil, ale øekl mu: Odejda, ukaž se knìzi, a obìtuj za oèištìní své, jakož pøikázal Mojžíš, na svìdectví jim. ¹⁵ Tedy rozhlašovala se více øeè o nim, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od niho v svých nemocech. ¹⁶ On pak odcházel na poušti, a modlil se. ¹⁷ I stalo se v jeden den, že on sedìl uèe, a sedìli také tu i farizeové a Zákona uèitelé, kteøíž se byli sešli z každého mìsteèka Galilejského a Judského i z Jeruzaléma, a moc Páni pøítomná byla k uzdravování jich. ¹⁸ A aj, muži nesli na loži èlovìka, kterýž byl šlakem poražený, i hledali vnésti ho a položitì pøed nj. ¹⁹ A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dùm, a skrze podlahu spustili jej s ložem uprostøed pøed Ježíše. ²⁰ Kterýžto vidìv víru jejich, øekl mu: Èlovìèe, odpuštìní jsou tobì høíchové tvoji. ²¹ Tedy poèali pøemyšlovati zákoníci a farizeové, økouce: Kdo jest tento, jenž mluví rouhání? Kdo mùže odpustiti høíchy, jedinè sám Bùh? ²² Poznæv pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, øekl k nim: Co tak utrhavì pøemyšlujete v srdcích vašich? ²³ Co jest snáze øíci: Odpouštìjí se tobì høíchové tvoji, èili øíci: Vstaò a choi? ²⁴ Ale abyste vidìli, že Syn èlovìka má moc na zemi odpouštìti høíchy, (øekl dnou zlámanému:) Tobì pravím: Vstaò, a vezma lože své, jdi do domu svého. ²⁵ A on hned vstav pøed nimi, vzal lože, na nimž ležel, i odšel do domu svého, velebì Boha. ²⁶ I užasli se všickni, i velebili Boha, a naplnìni jsou báznì, økouce: Že jsme vidìli dnes divné vìci. ²⁷ A potom vyšel Ježíš a uzøel celného, jménem Léví, sedícího na cle. I øekl jemu: Pojì za mnou. ²⁸ A on opustiv všecko, vstav, šel za ním. ²⁹ I uèinil jemu hody veliké Léví v domu svém, a byl tu zástup veliký publikánù i jiných, kteøíž s ním stolili. ³⁰ Tedy reptali zákoníci a

farizeové, økouce uèedlníkùm jeho: Proè s publikány a høišníky jíte a pijete? ³¹ I odpovìdiv Ježíš, øekl k nim: Nepotøebují⁴ zdraví lékaøe, ale nemocní. ³² Nepøišel⁴ jsem volati spravedlivých, ale høišných ku pokání. ³³ A oni øekli jemu: Proè uèedlníci Janovi postí se èasto a modlí se, též podobní i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? ³⁴ On pak øekl k nim: Zdali můžete synùm ženicha, dokudž s nimi jest ženich, kázati se postiti? ³⁵ Ale pøijdou⁴ dnové, a když odjat bude od nich ženich, tehdáž⁴ se budou postiti v tich dnech. ³⁶ Privil pak i podobenství k nim: Že žádný záplaty roucha nového nepøišívá k rouchu vetchému; sic jinak i nové roztrhuje, a vetchému nepøísluší záplata z nového. ³⁷ A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak víno nové rozpuèí nádoby, a samo vyteèe, a nádoby se pokazí. ³⁸ Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno. ³⁹ A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dí⁴: Staré lepší jest.

6

¹ I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali uèedlníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli. ² Tehdy nikteøí z farizeu øekli jim: Proè to èinite, èehož nesluší èiniti v svátky? ³ I odpovìdiv Ježíš, øekl jim: Což jste ani toho neètli, co jest uèinil David, když laènil, on i ti, kteøíž s ním byli? ⁴ Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i tím, kteøíž s ním byli, jichžto nenáleží jísti než toliko samým knížím? ⁵ I øekl jim: Že jest Syn èlovíka pánem také i dne sváteèního. ⁶ Stalo se pak i v jiný den sváteèní, že všel do školy Ježíš, a uèil. A byl tu èlovík, jehož pravá ruka byla uschlá. ⁷ I šetøili ho zákoníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby našli, èím by jej obžalovali. ⁸ Ale on znal pøemyšlování jich. I dí èlovíku, kterýž ml ruku

uschlou: Vstaò, a stùj v prostøedku. A on vstav, i stál. ⁹ Tedy øekl k nim Ježíš: Otíži se vás na jednu vìc: Slušili v sobotu dobøe èiniti? duši zachovati, èili zatratiti? ¹⁰ A pohledìv na ni na všechny vùkol, dí èloviku: Vztáhni ruku svou. A on uèinil tak. I navrácena jest k zdraví ruka jeho a byla jako druhá. ¹¹ Oni pak naplnìni jsou hnìvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by uèiniti mìli Ježíšovi. ¹² I stalo se v tìch dnech, vyšel Ježíš na horu k modlení. I byl tam pøes noc na modlitbì Boží. ¹³ A když byl den, povolal uèedlníkù svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteréž i apoštoly nazval. ¹⁴ (Šimona, kterémuž také dal jméno Petr, a Ondøeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartolomije, ¹⁵ Matouše a Tomáše, Jakuba syna Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótes, ¹⁶ Judu bratra Jakobova, a Jidáše Iškariotského, kterýž pak byl zrádce.) ¹⁷ I sstoupiv s nimi s hory, stál na místì polním, a zástup uèedlníkù jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, jenž pøi moøi jsou, kteøíž byli pøišli, aby jej slyšeli a uzdravení byli od neduhù svých, ¹⁸ I kteøíž trápení byli od duchù neèistých. A byli uzdravováni. ¹⁹ A všecken zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z niho vycházela, a uzdravovala všechny. ²⁰ A on pozdvih oèi svých na uèedlníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jest království Boží. ²¹ Blahoslavení, kteøíž nyní laèníte, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteøíž nyní plaèete, nebo smáti se budete. ²² Blahoslavení budete, když vás nenávidìti budou lidé, a když vás vyobcují, a hanìti budou, a vyvrhou jméno vaše jakožto zlé, pro Syna èlovíka. ²³ Radujte se v ten den a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá jest v nebesích. Tak^t jsou zajisté èinívali prorokùm otcovè jejich. ²⁴ Ale bìda vám bohatým, nebo vy již máte potíšení své. ²⁵ Bìda vám, kteøíž jste nasyceni, nebo laèniti budete. Bìda vám, kteøíž se nyní smìjete, nebo

kvíliti a plakati budete. ²⁶ Bìda vám, když by dobøe o vás mluvili všickni lidé; nebo tak jsou èinivali falešným prorokùm otcové jejich. ²⁷ Ale vám^t pravím, kteøíž slyšíte: Milujte nepøátely vaše, dobøe èiòte tím, kteøíž vás nenávidí, ²⁸ Dobroøeète tím, kteøíž vás proklínají, a modlte se za ty, kteøíž vám bezpráví èiní. ²⁹ A udeøil-li by tebe kdo v líce jedno, nasaì mu i druhého, a tomu, kterýž tobì odjíma pláš^t, také i sukni nebraò. ³⁰ Každému pak prosícímu tebe dej, a od toho, jenž béøe tvé vìci, zase nežádej. ³¹ A jakž chcete, aby vám lidé èinili, i vy jim též podobnì èiòte. ³² Nebo jestliže milujete ty, kteøíž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i høíšníci milují ty, od nichž milování bývají. ³³ A budete-li dobøe èiniti tím, kteøíž vám dobøe èiní, jakou máte milost? Však i høíšníci totéž èiní. ³⁴ A budete-li pùjèovati tím, od kterýchž se nadijete zase vzítí, jakou máte milost? Však i høíšníci høíšníkùm pùjèují, aby tolikéž zase vzali. ³⁵ Protož milujte nepøátely vaše, a dobøe èiòte, a pùjèujte, nic se odtud nenadìjíte, a bude^t odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrotivý jest i k nevdièným a zlým. ³⁶ Protož buíte milosrdní, jako i Otec váš milosrdný jest. ³⁷ Nesuíte, a nebudete souzeni. Nepotupujte, a nebudete potupeni. Odpouštìjte, a bude^t vám odpuštìno. ³⁸ Dávejte, a bude^t vám dáno. Míru dobrou, natlaèenou, a natøesenou, a osutou dadí^t v luno vaše; touž zajisté mìrou, kterouž mìøíte, bude vám odmìøeno. ³⁹ Povidìl jim také i podobenství: Zdali mùže slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy neupadnou? ⁴⁰ Není^t uèedník nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude-li jako mistr jeho. ⁴¹ Což pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a bøevna, kteréž jest v tvém vlastním oku, neznamenáš? ⁴² Aneb kterak mùžeš øíci bratru svému: Bratøe, necha^t vyvrhu mrvu z oka tvého, sám v oku svém bøevna nevida? Pokrytèe,

vyvrz prve bøevno z oka svøho, a tehdy prohlédneš, abys vyòal mrvu, kteráž jest v oku bratra tvøho. ⁴³ Nebo⁴ není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré. ⁴⁴ Každý zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán; nebo nesbírají s trní fíkù, ani s hloží sbírají hroznù. ⁴⁵ Dobrý èlovìk z dobrøho pokladu srdce svøho vynáší dobré, a zlý èlovìk ze zlého pokladu srdce svøho vynáší zlé. Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho. ⁴⁶ Co pak mi øíkáte: Pane, Pane, a neèiníte, což pravím? ⁴⁷ Každý kdož pøichází ke mnì, a slyší slovo mé, a zachovává je, ukáží vám, komu by podoben byl. ⁴⁸ Podoben jest èlovìku stavìjícímu dùm, kterýž kopal hluboko, a založil grunty v skále. A když se stala povodeò, oboøila se øeka na dùm ten, ale nemohla jím pohnouti, nebo byl založen na skále. ⁴⁹ Ale kdož slyší a neèiní, podoben jest èlovìku, kterýž staví dùm svùj na zemi bez gruntu. Na kterýžto oboøila se øeka, a on hned padl, i stal se pád domu toho veliký.

7

¹ A když vykonal všecka slova svá pøi pøítomnosti lidu, všel do Kafarnaum. ² Setníka pak jednoho služebník nemocen jsa, k smrti se pøibližoval, kteréhož on sobì mnoho vážil. ³ I uslyšav o Ježíšovi, poslal k nìmu starší z Židù, prose ho, aby pøišel a uzdravil služebníka jeho. ⁴ A oni pøišedše k Ježíšovi, prosili ho snažnì, økouce: Hoden jest, abys jemu to uèinil. ⁵ Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavil. ⁶ Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k nìmu setník pøátely, øka jemu: Pane, nepøidávej sobì práce. (Nejsem zajisté hoden, abys všel pod støechu mou. ⁷ A protož⁴ jsem i sebe samøho za nehodného položil, abych pøišel k tobì.) Ale rci slovem, a bude⁴ uzdraven služebník mùj. ⁸ Nebo

i já jsem èlovìk pod mocí postavený, maje pod sebou žoldnéøe, a dím tomuto: Jdi, a jde, a jinému: Pøijì, a pøijde, a služebníku svému: Uèiò toto, a uèiní. ⁹ Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a obrátiv se k zástupu, kterýž za ním šel, øekl: Pravím vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. ¹⁰ Vrátivše se pak do domu ti, kteøíž posláni byli, našli služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého. ¹¹ I stalo se potom, šel Ježíš do mìsta, kteréž slove Naim, a šli s ním uèedníci jeho mnozí a zástup veliký. ¹² A když se pøiblížil k bránì mìsta, aj, mrtvý byl nesen ven, syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup mìsta mnohý s ní. ¹³ Kteroužto uzøev Pán, milosrdenstvím hnut jsa nad ní, øekl jí: Neplaèiž. ¹⁴ A pøistoupiv, dotekl se már. (Ti pak, kteøíž nesli, zastavili se.) I øekl: Mládenèe, tobì^t pravím, vstaò. ¹⁵ I pozdvih se mrtvý, sedl, a poèal mluvit. I dal jej mateøi jeho. ¹⁶ Tedy podjala všechny bázeò, i velebili Boha, økouce: Že prorok veliký povstal mezi námi, a že Bùh navštívil lid svùj. ¹⁷ I vyšla øeè ta o nìm po všem Judstvu i po vší okolní krajinì. ¹⁸ I zvištovali Janovi uèedníci jeho o všech tìchto vícech. A zavolav kterýchs dvou z uèedníkù svých Jan, ¹⁹ Poslal k Ježíšovi, øka: Ty-li jsi ten, kterýž pøijítì má, èili jiného èekati máme? ²⁰ Pøišedše pak k nìmu muži ti, øekli: Jan Køtitel poslal nás k tobì, øka: Ty-li jsi ten, kterýž pøijítì má, èili jiného èekati máme? ²¹ A v touž hodinu mnohé uzdravil od neduhù, od nemocí a duchù zlých, a slepým mnohým zrak dal. ²² Odpovìdiv pak Ježíš, øekl jim: Jdouce, povìzte Janovi, co jste vidìli a slyšeli, že slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní oèištìnì pøijímají, hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvištjuje evangelium. ²³ A blahoslavený jest, kdož by se na mnì nezhoršil. ²⁴ A když odešli poslové Janovi, poèal praviti k zástupùm o Janovi: Co jste vyšli na pouš^t spatøovati? Tøtinu-li, kteráž se

vìtrem klátí? ²⁵ Anebo naè jste hledìti vyšli? Na èlovìka-li mìkkým rouchem odìného? Aj, kteòíž v rouše slavném a v rozkoši jsou, v domích královských jsou. ²⁶ Aneb co jste vyšli vidìti? Proroka-li? Ovšem pravím vám, i více nežli proroka. ²⁷ Tento^t jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám andìla svého pøed tváòí tvou, jenž pøipraví cestu tvou pøed tebou. ²⁸ Nebo pravím vám, vìtšího proroka mezi syny ženskými nad Jana Kòitele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, vìtší^t jest nežli on. ²⁹ Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokòtìni kòtem Janovým. ³⁰ Ale farizeové a zákoníci pohrdli radou Boží sami proti sobì, nebyvše pokòtìni od nìho. ³¹ I øekl Pán: Komu tedy pøirovnám lidi pokolení tohoto a èemu podobni jsou? ³² Podobni jsou dìtem, jenž na rynku sedí a jedni na druhé volají, øíkajíce: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostnì jsme naòíkali vám, a neplakali jste. ³³ Nebo pøišel Jan Kòitel, nejeda chleba, ani pije vína, a pravíte: Íábelství má. ³⁴ Pøišel Syn èlovìka, jeda a pije, a pravíte: Aj, èlovìk žràè a pijan vína, pøitel publikànù a hòíšníkù. ³⁵ Ale ospravedlnìna jest moudrost ode všech synù svých. ³⁶ Prosil ho pak jeden z farizeù, aby jedl s ním. Proèèž všed do domu toho farizea, posadil se za stùl. ³⁷ A aj, žena jedna v mìstì, kteráž byla hòíšnice, zvìdivši, že by sedìl za stolem v domì farizea, pøinesla nádobu alabastrovou masti. ³⁸ A stojeci zzadu u noh jeho, s pláèem poèala slzami smáèeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala. ³⁹ Uzòev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, øekl sám v sobì: By^t tento byl prorok, vidìl^t by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hòíšnice jest. ⁴⁰ I odpovìdiv Ježíš, dí k nìmu: Šimone, mám^t nìco povìdìti. A on øekl: Místøe, povìz. ⁴¹ I øekl Ježíš: Dva dlužníky mìl jeden vìtìtel. Jeden dlužen byl pìt set penìz, a druhý padesát. ⁴² A když nemìli,

odkud by zaplatili, odpustil oběma. Povíziž tedy, který z nich více jej bude milovati? ⁴³ I odpovídiv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémuž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. ⁴⁴ A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nepodal jsi, ale tato slzami smáela nohy mé, a vlasy hlavy své vytøela. ⁴⁵ Nepolbil jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, nepøestala líbati noh mých. ⁴⁶ Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. ⁴⁷ Protož pravím tobì: Odpuštini[†] jsou jí høíchové mnozí, nebo[†] jest milovala mnoho. Komu[†] se pak málo odpouští, málo miluje. ⁴⁸ I řekl k ní: Odpuštini[†] jsou tobì høíchové. ⁴⁹ Tedy poèali, kteøíž tu spolu sedìli za stolem, øíci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i høíchy odpouští? ⁵⁰ I řekl k ženì: Víra tvá tebe k spasení pøivedla. Jdiž u pokoji.

8

¹ I stalo se potom, že on chodil po místech a po místechkách, káže a zvištuje království Boží, a dvanácte s ním, ² I ženy některé, kteréž byly uzdraveny od duchů zlých a od nemocí: Maria, jenž slove Magdaléna, z nížto bylo sedm iáblů vyšlo, ³ A Johanna manželka Chuzova, úředníka Herodesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovaly jemu z statků svých. ⁴ Když se pak scházel zástup mnohý, a z okolních míst hrnuli se k němu, mluvil jim v podobenství: ⁵ Vyšel rozsevaè, aby rozsíval sími své. A když on rozsíval, jedno padlo podle cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští szobali je. ⁶ A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, nebo nemilo vláhy. ⁷ Jiné pak padlo mezi trní, a spolu vzrostlé trní udusilo je. ⁸ A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, uèinilo užitek stý. To povídiv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. ⁹ I otázali se ho uèedlníci jeho, økouce: Jaké jest to podobenství? ¹⁰ A

on øekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, nevidili, a slyšice, nerozumili. ¹¹ Jestí⁺ pak podobenství toto: Sími jest slovo Boží. ¹² A kteréž padlo podle cesty, jsou ti, kteøíž slyší, a potom pøichází jábel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby nevíce, spaseni nebyli. ¹³ Ale kteøíž na skálu, ti když slyší, s radostí pøíjmají slovo, a ti⁺ koøenù nemají; ti na èas víøí, a v èas pokušení odstupují. ¹⁴ Kteréž pak mezi trní padlo, ti⁺ jsou, kteøíž slyšice, a po peøování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a nepøinášejí užitku. ¹⁵ Ale kteréž padlo v zemi dobrou, ti jsou, kteøížto v srdci ctném a dobrém, slyšice slovo, zachovávají je, a užitek pøinášejí v trpìlivosti. ¹⁶ Nižádný pak rozsvítì svíci, nepøikrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteøíž vcházejí, svìtlo vidili. ¹⁷ Nebo nic není tajného, což by nemìlo býti zjeveno, ani co ukrytého, což by nemìlo poznáno býti a na svìtlo vyjíti. ¹⁸ Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což domnívá se míti, bude odjato od niho. ¹⁹ Tedy pøišli k niemu matka a bratøí jeho, ale nemohli ho dojíti pro zástup. ²⁰ I povídili mu, økouce: Matka tvá a bratøí tvoji stojí vnì, chtějí tebe vidìti. ²¹ A on odpovìdiv, øekl k nim: Matka má a bratøí moji jsou ti, kteøíž slovo Boží slyší a plní je. ²² Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí i uèedlníci jeho. I øekl k nim: Pøeplavme se pøes jezero. I odstrèili lodí od bøehu. ²³ A když se plavili, usnul. Tedy pøišla bouøe tuhého vítru na jezero, a vlny lodí naplòovaly, takže v nebezpeèenství byli. ²⁴ I pøistoupivše, zbudili ho, økouce: Mistøe, Mistøe, hyneme. A on procítiv, pøimluvil vítru a zdutí vod. I pøestala bouøe, a stalo se utišení. ²⁵ I øekl jim: Kde je víra vaše? Kteøížto bojíce se, podivili se, vespolek økouce: I kdo jest tento, že vítrùm pøikazuje i vodám,

a poslouchají ho? ²⁶ I plavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei. ²⁷ A když z lodí vystoupil na zemi, potkal jej muž jeden z místa, kterýž měl íábelství od mnoha èasù, a rouchem se neodíval, ani v domu býval, ale v hrobích. ²⁸ Ten uzøev Ježíše zkøikl a padl pøed ním, a hlasem velikým øekl: Co je tobì do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. ²⁹ Nebo pøikazoval duchu neèistému, aby vyšel z toho èlovíka. Po mnohé zajisté èasy jím lomcoval, a býval ukován øetizy a v poutech ostøíhán, ale on polámal okovy a býval od íábelství puzen na poušť. ³⁰ I otázal se Ježíš, øka: Jak øíkají? A on øekl: Tma. Neb bylo mnoho íáblù vešlo do nìho. ³¹ Tedy prosili ho, aby jim nepøikazoval jíti do propasti. ³² Bylo pak tu veliké stádo vepøù, kteøíž se pásli na hoøe. I prosili ho íáblové, aby jim dopustil do nich vjíti. I dopustil jim. ³³ I vyšedše íáblové z èlovíka, vešli do vepøù, a hned biželo stádo s chvátáním s vrchu do jezera, i ztonulo. ³⁴ A vidìvše pastýøi, co se stalo, utekli pryè; a šedše, vypravovali to v mìstì i po vseh. ³⁵ I vyšli lidé, aby vidili, co se stalo. I pøišli k Ježíšovi, a našli èlovíka toho, z kteréhož íáblové vyšli, odíného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. ³⁶ A vypravovali jim také ti, kteøíž byli vidili, kterak jest zdrav uèinìn ten, jenž měl íábelství. ³⁷ I prosilo ho to všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázní velikou naplnìni byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. ³⁸ Prosil ho pak muž ten, z kteréhož íáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, øka: ³⁹ Navrať se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké vìci uèinil tobì Bùh. I odšel, po všem mìstì vypravuje, jak veliké vìci uèinil jemu Ježíš. ⁴⁰ Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že pøijal jej zástup; nebo všickni oèekávali ho. ⁴¹ A aj, pøišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže

školy Židovské. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. ⁴² Nebo měl dceru tu jedinou, kteréž bylo okolo dvanácti let, a ta umírala. A když šel, tiskl jej zástup. ⁴³ Tedy žena jedna, jenž nemoc svou trpěla od let dvanácti, (kterážto byla na lékaře vynaložila všecken statek, a od žádného nemohla uzdravena býti,) ⁴⁴ Pøistoupivši pozadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned pøestala nemoc její. ⁴⁵ I øekl Ježíš: Kdo jest, jenž se mne dotekl? A když všickni zapírali, øekl Petr, a kteøíž s ním byli: Místøe, zástupové tebe tisknou a tlaèí, a ty pravíš: Kdo se mne dotekl? ⁴⁶ I øekl Ježíš: Dotekl se mne nikdo, nebo poznal jsem já, že jest moc ode mne vyšla. ⁴⁷ A viduci žena, že by tajno nebylo, tøesuci se, pøistoupila a padla pøed ním, a pro kterou pøíèinu dotkla se ho, pøovídla pøede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. ⁴⁸ A on øekl jí: Dobré myslí buï, dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdiž u pokoji. ⁴⁹ A když on ještì mluvil, pøišel jeden od knížete školy, øka jemu: Již umøela dcera tvá, nezamìstnávej Mistra. ⁵⁰ Ale Ježíš uslyšav to, odpovìdìl jemu: Nebojž se, vìø toliko, a zdráva^t bude. ⁵¹ A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otci a mateøi té dìveèky. ⁵² Plakali jí pak všickni a kvílili. A on øekl: Neplaètež. Neumøela^t, ale spí^t. ⁵³ I posmívali se jemu, vìdouce, že jest umøela. ⁵⁴ On pak vyhnav ven všechny, a ujav ruku její, zavolal, øka: Dìveèko, vstaò! ⁵⁵ I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti. ⁵⁶ I divili se náramnì rodièové její. A on jim kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

9

¹ I svolav Ježíš dvanácte uèedníkù svých, dal jim sílu a moc nad všelikým iábelstvím, a aby neduhy uzdravovali.

² I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali

nemocné. ³ A řekl jim: Nic neberte na cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. ⁴ A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. ⁵ A kdež by vás koli nepřijali, vyjdouce z místa toho, také i ten prach z noh vašich vyrazte na svědectví proti nim. ⁶ I vyšedše, chodili po místech vokol, zvěstující evangelium, a uzdravující všudy. ⁷ Uslyšel pak Herodes četrták o všech věcech, kteréž se dály od něho. I rozjímal to v mysli své, protože bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých, ⁸ A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal. ⁹ I řekl Herodes: Jana jsem já s'al. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové věci? I žádostiv byl ho viděti. ¹⁰ Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté místa řečeného Betsaida. ¹¹ To když zviděli zástupové, šli za ním; i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteréž uzdravení potřebovali, uzdravoval. ¹² Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte učedníků, řekl jemu: Rozpusť zástupy, ať rozejdouce se do místech okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém. ¹³ I řekl jim: Dejte vy jim jísti. A oni řekli: Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů? ¹⁴ Nebo bylo mužů okolo pěti tisíců. I řekl učedníkům svým: Rozkažte se jim posaditi v každém oadu po padesáti. ¹⁵ I učinili tak, a posadili se všickni. ¹⁶ A vzav těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl v nebe a dobrořečil jim, i lámal, a rozdával učedníkům, aby kladli před zástup. ¹⁷ I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů. ¹⁸ I stalo se, když se on modlil obzvláštní, že byli s ním učedníci. I otázal se jich, řka:

Kým mne praví býti zástupové? ¹⁹ A oni odpovìdivše, øekli: Janem Kòtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. ²⁰ I øekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpovìdiv Petr, øekl: Krista toho Božího. ²¹ A on pohroziv jim, rozkázal, aby toho žádnému nepravili, ²² Pravi: Že Syn èlovìka musí mnoho trpìti, a potupen býti od starších a od pøedních knìží i od zákoníkù, a zamordován býti, a tøetího dne z mrtvých vstáti. ²³ I pravil ke všemním: Chce-li kdo pøijíti za mnou, zapøi sám sebe, a beø svùj kòíž na každý den, a následuj mne. ²⁴ Nebo kdož bude chtítì duši svou zachovati, ztratí ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, zachová ji. ²⁵ Nebo co jest platno èlovìku, by všecken svìt získal, kdyby sám sebe zatratil, nebo sám sebe zmrhal? ²⁶ Neb kdož by se za mne stydìl a za mé øeèi, za toho se Syn èlovìka stydìti bude, když pøijde v slávi své a Otce svého i svatých andìlù. ²⁷ Ale pravím vám jisti: Jsou nìkteøi z tìch, jenž tuto stojí, kteøíž neokusí smrti, až i uzòí království Boží. ²⁸ I stalo se po tìch øeèech, jako po osmi dnech, že Ježíš vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil. ²⁹ A když se modlil, uèinìna jest tváo jeho prominìná, a odìv jeho bílý a stkvoucí. ³⁰ A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. ³¹ Kteøíž okázavše se v slávi, vypravovali o smrti jeho, kterouž mìl podstoupiti v Jeruzalèmì. ³² Petr pak a ti, kteøíž s ním byli, obtíženi byli snem, a procítivše, vidìli slávu jeho a dva muže, ani stojí s ním. ³³ I stalo se, když oni odešli od niho, øekl Petr k Ježíšovi: Mistøe, dobré jest nám zde býti. Protož udìlejme tuto tøi stánky, tobì jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevída, co mluví. ³⁴ A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínìl je. Báli se pak uèedníci, když oni vcházeli do oblaku. ³⁵ I stal se hlas z oblaku økoucí: Tento jest Syn mùj milý, jeho poslouvejte. ³⁶ A když se ten

hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlèeli, a nepravili žádnému v těch dnech nièehož z těch vící, kteréž jsou vidili. ³⁷ Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý. ³⁸ A aj, muž z zástupu zvolal, øka: Mistøe, prosím tebe, vzhlédni na syna mého, neb^t jediného toho mám. ³⁹ A aj, duch jej napadá, a on ihned køièi, a sliní se, a iábel lomcuje jím slinícím se, a nesnadni odchází od niho, sápage jím. ⁴⁰ I prosil jsem uèedníkù tvých, aby jej vyvrhli, ale nemohli. ⁴¹ I odpovìdiv Ježíš, øekl: Ó pokolení nevìrné a pøevrácené, dokudž budu u vás a dokud vás snášeti budu? Pøivei sem syna svého. ⁴² A v tom, když on pøicházel, porazil jej iábel a lomcoval jím. I pøimluvil duchu neèistému Ježíš, a uzdravil mládence, a navrátil jej otci jeho. ⁴³ I divili se náramni všickni velikomocnosti Božské. A když se všickni divili všem vícem, kteréž èinil Ježíš, øekl uèedníkùm svým: ⁴⁴ Složte vy v uších vašich øeèi tyto, nebo^t Syn èlovíka bude vydán v ruce lidské. ⁴⁵ Ale oni nesrozumili slovu tomu, a bylo pøed nimi skryto, aby nevyrozumili jemu. A báli se ho otázati o tom slovu. ⁴⁶ I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl vùtší. ⁴⁷ Ježíš pak vidìv pøemyšlování srdce jejich, vzav díti, postavil je podle sebe, ⁴⁸ A øekl jim: Kdožkoli pøijal by díti toto ve jménu mém, mne^t pøijímá; a kdož by koli mne pøijal, pøijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdož^t jest nejmenší mezi všemi vámi, ten^t bude veliký. ⁴⁹ I odpovìdiv Jan, øekl: Mistøe, vidili jsme jednoho, an ve jménu tvém iábly vymítá; i bránili jsme mu, protože nechodí s námi. ⁵⁰ I dí jemu Ježíš: Nebraðež. Nebo kdo^t není proti nám, s námi^t jest. ⁵¹ I stalo se, když se doplnili dnové vzetí jeho vzhùru, a on se byl již na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma, ⁵² Že poslal posly pøed sebou. A oni jdouce, vešli do mìsteèka Samaritánského, aby jemu zjednali hospodu. ⁵³ I nepøijali ho, protože oblièej jeho

byl obrácen k jítí do Jeruzaléma. ⁵⁴ A vidivše to uèedlníci jeho, Jakub a Jan, øekli: Pane, chceš-li, a⁺ díme, aby oheò sstoupil s nebe a spálil je, jako i Eliáš uèinil? ⁵⁵ A obrátiv se Ježíš, potrestal jich, øka: Nevíte, èího jste vy duchu. ⁵⁶ Syn zajisté èlovíka nepøišel zatracovati duší lidských, ale aby je spasil. I odešli do jiného mìsteèka. ⁵⁷ Stalo se pak, když šli cestou, øekl jemu jeden: Pane, pùjdu za tebou, kam se koli obrátíš. ⁵⁸ I øekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají a ptáci nebeští hnízda, ale Syn èlovíka nemá, kde by hlavu sklonil. ⁵⁹ I øekl k jinému: Pojì za mnou. A on øekl: Pane, dopus⁺ mi prve jítí a pochovati otce mého. ⁶⁰ I dí jemu Ježíš: Nech, a⁺ mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvistuj království Boží. ⁶¹ I øekl opìt jiný: Pùjdu za tebou, Pane, ale prve dopus⁺ mi, a⁺ se rozžehnám s těmi, kteøíž jsou v domu mém. ⁶² Øekl jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpìt, není zpùsobný k království Božímu.

10

¹ Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesát, a poslal je po dvou pøed tváøí svou do každého mìsta i místa, kamž mìl sám pøijítí. ² A pravil jim: Žeò zajisté jest mnohá, ale dílníkù málo. Protož proste Pána žni, a⁺ vypudí dílníky na žeò svou. ³ Jdítež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky. ⁴ Nenostež s sebou pytlíka, ani mošny, ani obuvi, a žádného na cestì nepozdravujte. ⁵ A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu. ⁶ A bude-li⁺ tu který syn pokoje, odpoèine⁺ na nìm pokoj váš; pakli nic, k vám⁺ se navrátí. ⁷ A v témž domu ostaòte, jedouce a pijíce, což u nich jest. Nebo hoden jest dílník mzdy své. Nechoítež z domu do domu. ⁸ Ale do kteréhožkoli mìsta vešli byste a pøijali by vás, jezte, což pøed vás pøedloží. ⁹ A uzdravujte nemocné, kteøíž

by v něm byli, a rcete jim: Pøiblížilo⁴ se k vám království Boží. ¹⁰ A do kteréhožkoli místa vešli byste, a nepøijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rcetež: ¹¹ Také i ten prach, kterýž se pøichytil nás z místa vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vízte, že⁴ se jest pøiblížilo k vám království Boží. ¹² Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehèejí bude nežli tomu místu. ¹³ Bìda tobì Korozaim, bìda tobì Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu èinìni byli divové ti, kteøíž v vás èinìni jsou, dávno by v žìni a v popele sedíce, pokání èinili. ¹⁴ A protož Týru a Sidonu lehèejí bude na soudu nežli vám. ¹⁵ A ty Kafarnaum, které jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo budeš. ¹⁶ Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdá⁴ tím, kdož mne poslal. ¹⁷ Potom navrátilo se s radostí tìch sedmdesáte, økouce: Pane, také i íablové se nám poddávají ve jménu tvém. ¹⁸ I øekl jim: Vidìl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. ¹⁹ Aj, dávám⁴ vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepøítele, a nic vám neuškodí. ²⁰ Avšak z toho se neradujte, že⁴ se vám poddávají duchové, ale radiji se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích. ²¹ V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, a øekl: Chválím ti, Otèe, Pane nebe i zemì, že jsi tyto vìci skryl pøed moudrými a opatrnými, a zjevils je malièkým. Ovšem, Otèe, neb tak se líbilo pøed tebou. ²² Všecky vìci dány jsou mi od Otce mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jediný Otec, a kdo by byl Otec, jediný Syn, a komuž by chtìl Syn zjeviti. ²³ A obrátiv se k uèedníkùm obzvláštñi, øekl: Blahoslavené oèi, kteréž vidí, co vy vidíte. ²⁴ Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtìli viditi, což vy vidíte, a nevidìli, a slyšeti, což vy slyšíte, a neslyšeli. ²⁵ A aj, jeden zákoník vstal, pokoušeje ho, a øka: Místøe, co èinì, život vìnèy didièni obdržím? ²⁶ A on øekl k nimu:

V Zákonì co jest psáno? Kterak èteš? ²⁷ A on odpovìdiv, øekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze všì duše své, a ze všì síly své, i ze všì mysli své, a bližního svého jako sebe samého. ²⁸ I øekl mu Ježíš: Právì jsi odpovìdil. To èìò, a živ budeš. ²⁹ On pak chtìje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest mùj bližní? ³⁰ I odpovìdiv Ježíš, øekl: Èlovìk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteòíž oblopivše jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše. ³¹ I pøihodilo se, že knìz jeden šel touž cestou, a uzøev jej, pomínul. ³² Těž i Levíta až k tomu místu pøišed, a uzøev jej, pomínul. ³³ Samaritán pak jeden, cestou se bera, pøišel až k nìmu, a uzøev jej, milosrdenstvím hnut jest. ³⁴ A pøistoupì, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a péèi o nìj mìl. ³⁵ Druhého pak dne odjíti maje, vyðav dva peníze, dal hospodáøi, a øekl: Mìj o nìj péèi, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobì. ³⁶ Kdo tedy z tìch tøí zdá se tobì bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry? ³⁷ A on øekl: Ten, kterýž uèinil milosrdenství nad ním. I øekl jemu Ježíš: Jdi, i ty uèìò tež. ³⁸ I stalo se, když šli, že on všel do jednoho mìsteèka. Žena pak jedna, jménem Marta, pøijala jej do domu svého. ³⁹ A ta mìla sestru, jménem Mariji, kterážto sedìci u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. ⁴⁰ Ale Marta peèliva byla pøi mnohé službì Pánu. Kterážto pøistoupivši, øekla: Pane, nemáš-liž o to péèe, že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož rci jí, a^t mi pomùž. ⁴¹ A odpovìdiv, øekl jí Ježíš: Marta, Marta, peèlivá jsi, a rmoutíš se pøi mnohých vìcech. ⁴² Ale jednoho^t jest potøebì. Maria^t dobrou stránku vyvolila, kterážto nebude odjata od ní.

11

¹ I stalo se, když byl na jednom místě, modle se, že když pøestal, øekl k nìmu jeden z uèedlníkù jeho: Pane, nauè nás modliti se, jako i Jan uèil uèedlníky své. ² I øekl jim: Když se modlíte; øíkejte: Otèe náš, jenž jsi v nebesích, posvi^t se jméno tvé. Pøijí království tvé. Buí vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. ³ Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. ⁴ I odpus^t nám høíchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku našemu. A neuvoí nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. ⁵ I øekl k nim: Kdo z vás bude mítí pøítele, a pùjde k nìmu o pùlnoci, a dí jemu: Pøíteli, pùjè mi tøí chlebù. ⁶ Nebo pøítel mùj pøišel s cesty ke mnì, a nemám, co bych pøedložil pøed nìj. ⁷ A on vnitø jsa, odpovìdìl by, øka: Neèiò mi nevole, neb jsou již dveøe zavøíny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohu^t vstáti a dáti tobì. ⁸ Pravím vám: Aè^t nedá jemu, vstana, protože jest pøítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikozkoli potøebuje. ⁹ I já^t pravím vám: Proste, a bude^t vám dáno; hledejte, a naleznete; tluçte, a bude^t vám otevøíno. ¹⁰ Neb každý, kdož prosí, béøe; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluèe, bude otevøíno. ¹¹ Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? ¹² Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu šтира? ¹³ Ponìvadž tedy vy, zlí jsouce, umíte dobré dary dávatì dìtem svým, èím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého tím, kteøíž ho prosí? ¹⁴ I vymítal Ježíš íabelství, a to bylo nímé. Stalo se pak, když vyšlo íabelství, že mluvil nímý. I divili se zástupové. ¹⁵ Ale níkteøí z nich pravili: V Belzebubu, knížeti íabelském, vymítá íábly. ¹⁶ A jiní pokoušejíce ho, znamení s nebe hledali od nìho. ¹⁷ Ale on znaje myšlení jejich, øekl jim: Každé království samo v sobì rozdílené pustne, a dùm na dùm padá. ¹⁸ Jestliže^t jest pak i satan

proti sobì rozdìlen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já v Belzebubu vymítám iábly. ¹⁹ Jestliže já v Belzebubu vymítám iábly, synové vaši v kom vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. ²⁰ Pakli^t prstem Božím vymítám iábly, jisti^t jest pøišlo k vám království Boží. ²¹ Když silný odínecec ostøíhá sínì své, v pokoji jsou všechny vici, kteréž má. ²² Pakli by silnější než on pøijda, pøemohl jej, všechna odiní jeho odejme, v niž úfal, a loupeže jeho rozdílí. ²³ Kdož^t není se mnou, proti mnì jest; a kdož neshromažiuje se mnou, rozptyluje^t. ²⁴ Když neèistý duch vyjde od èlovíka, chodí po místech suchých, hledaje odpoèinutí. A nenalezna, dí: Vrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. ²⁵ A pøijda, nalezne jej vymetený a ozdobený. ²⁶ I jde, a pøijme k sobì jiných sedm duchù horších sebe, a vejdouce, pøebývají tam. I jsou poslední vici èlovíka toho horší nežli první. ²⁷ I stalo se, když on to mluvil, pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, øekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. ²⁸ A on øekl: Ovšem pak blahoslavení, kteøíž slyší slovo Boží a ostøíhají jeho. ²⁹ A když se zástupové scházeli, poèal praviti: Pokolení toto nešlechtné jest. Znamení vyhledává, a znamení jemu nebude dáno, než znamení Jonáše proroka. ³⁰ Nebo jakož Jonáš uèinìn byl znamením Ninivitským, tak^t bude i Syn èlovíka pokolení tomuto. ³¹ Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo pøijela od konèin zemì, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tuto! ³² Muži Ninivitští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo èinili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto! ³³ Žádný rozsvítì svíci, nepostaví jí do skrýše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteøíž vcházejí, svìtlo vidìli. ³⁴ Svíce tìla tvého jest oko tvé. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i tìlo tvé

všecko bude svítlé; a pakli⁴ bude nešlechtné, také⁴ i tìlo tvé tmavé bude. ³⁵ Viziž tedy, aby svìtlo, kteréž jest v tobì, nebylo tmou. ³⁶ Pakli celé tìlo tvé svítlé bude, nemaje žádné èástky tmavé, bude^t všecko tak svítlé, že tì jako svíce bleskem osvítí. ³⁷ A mezi tím když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obìdval u nìho. A všed, posadil se za stùl. ³⁸ Farizeus pak vidìv to, podivil se, že se neumyl pøed obìdem. ³⁹ I øekl Pán k nìmu: Nyní vy farizeové povrchu konvice a mísy èistíte, ale to, což vnitø jest v vás, plno jest loupeže a nešlechtností. ⁴⁰ Blázni, zdaliž ten, kterýž uèinil, což zevnitø jest, neuèinil také i toho, což jest vnitø? ⁴¹ Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všechny vìci vaše èisté budou. ⁴² Ale bìda vám farizeùm, kteøíž desátky dáváte z máty a z routy a ze všeliké byliny, ale opouštíte soud a lásku Boží; ješto tyto vìci mìli jste èiniti, a onìch neopouštìti. ⁴³ Bìda vám farizeùm, nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích. ⁴⁴ Bìda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, po nichž lidé chodíce, nevidí o tom, co tam jest. ⁴⁵ I odpovìdiv jeden z zákoníkù, øekl jemu: Místøe, tyto vìci mluví, i nám také lehkost èiníš. ⁴⁶ A on øekl: I vám zákoníkùm bìda, nebo obtìžujete lidi bøemeny nesnesitelnými, a sami se tìch bøemen jedním prstem nedotýkáte. ⁴⁷ Bìda vám, jenž vzdìláváte hroby prorocké, kteréž otcové vaši zmordovali. ⁴⁸ A tak osvidèujete a potvrzujete skutkù otcù vašich. Nebo oni zajisté zmordovali jsou je, vy pak vzdìláváte hroby jejich. ⁴⁹ Protož i Moudrost Boží øekla: Pošli⁴ k nim proroky a apoštoly, a z tìch nìkteré mordovati budou, a jiné vyhánìti, ⁵⁰ Aby požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech prorokù, kteráž vylita jest od ustanovení svìta, ⁵¹ Od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltáøem a chrámem. Jistì, pravím vám, požádáno bude od pokolení

tohoto. ⁵² Bída vám zákoníkùm, nebo jste vzali klíèe umìní; sami jste nevešli, a tím, kteøíž vcházeli, zbránili jste. ⁵³ A když jim to mluvil, poèali zákoníci a farizeové pøísni jemu odpírati, a k mnohým øeèem pøíèiny jemu dávati, ⁵⁴ Ukládající o nìm, a hledající popadnouti nìco z úst jeho, aby jej obžalovali.

12

¹ A vtom, když mnozí zástupové scházeli se, takže jedni druhé velmi tlaèili, poèal mluvit k uèedníkùm svým: Nejpøednìji se varujte od kvasu farizeù, jenž jest pokrytství. ² Nebo^t nic není skrytého, což by nemìlo býti zjeveno; ani jest co tajného, ješto by nemìlo býti zvidíno. ³ Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na svìtle slyšáno, a co jste sobì v uši šeptali v pokojích, hlásáno^t bude na støechách. ⁴ Pravím pak vám pøátelùm svým: Nestrachujte se tìch, jenž tìlo zabíjejí, a potom nemají, co by více uèinili. ⁵ Ale ukáží^t vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýžto, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohnì. Jistì, pravím vám, toho se bojte. ⁶ Zdaliž neprodávají pìt vrabcù za dva haléøe? Avšak ani jeden z nich není v zapomenutí pøed Bohem. ⁷ Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni zeètení jsou. Protož nebojtež se, mnohem^t vy vrabce pøevyšujete. ⁸ Pravím^t pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne pøed lidmi, i Syn èlovìka vyzná jej pøed andìly Božími. ⁹ Kdož by mne pak zapøel pøed lidmi, zapøín^t bude pøed andìly Božími. ¹⁰ A každý kdož dí slovo proti Synu èlovìka, bude mu odpuštìno, ale tomu, kdož by se Duchu svatému rouhal, nebude^t odpuštìno. ¹¹ Když pak vás voditi budou do škol a k vladaøùm a k mocným, nepeùejte, kterak aneb co byste odpovídali, aneb co byste mluvili. ¹² Duch svatý zajisté nauèí vás v tu hodinu, co byste mìli mluvit. ¹³ I øekl jemu jeden

z zástupu: Mistøe, rci bratru mému, a[†] rozdílí se mnou ðiðictví. ¹⁴ A on øekl jemu: Èlovìe, kdo mne ustavil soudcí aneb ðilièem nad vámi? ¹⁵ I øekl k nim: Viztež a vystøfhejte se od lakomství; nebo[†] ne v rozhojníní statku nièího život jeho záleží. ¹⁶ Poviðil jim také i podobenství, øka: Èlovìka jednoho bohatého hojnè úrody pole pøineslo. ¹⁷ I pøemyšloval sám v sobì, øka: Co uèiním, že nemám, kde bych shromáždil úrody své? ¹⁸ I øekl: Toto uèiním: Zboøím stodoly své a vìtších nadílám, a tu shromáždím všechny své úrody i zboží svá. ¹⁹ A díím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpoèivej, jez, pij, mìj dobrou vůli. ²⁰ I øekl jemu Bùh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs pøipravil, èí bude? ²¹ Tak[†] jest každý, kdož sobì shromažuje, a není v Bohu bohatý. ²² Øekl pak uèedníkùm svým: Protož pravím vám: Nebuìtež peèliví o život svùj, co byste jedli, ani o tilo, èím byste se odívali. ²³ Život vìtší jest nežli pokrm, a tilo vìtší nežli odív. ²⁴ Patøte na havrany, že[†] nesejí, ani žnou, a nemají špižírny, ani stodoly, a Bùh krmí je. I èím v vìtší vážnosti jste vy než ptactvo? ²⁵ A kdož pak z vás peèlivì o to mysle, mùž pøidati ku postavì své loket jeden? ²⁶ Ponìvadž tedy nemùžete s to býti, což nejmenšího jest, proè o jiné vìci se staráte? ²⁷ Patøte na kvítí polní, kterak rostou, nedìlají, ani pøedou, a pravím[†] vám, že ani Šalomoun ve všì slávi své nebyl tak odín, jako jedno z tìchto. ²⁸ A ponìvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bùh tak odívá, èím více vás, ó malé víry? ²⁹ I vy nestarejte se o to, co byste jedli, aneb co byste pili, aniž o to tak velmi peèujte. ³⁰ Nebo tìch všech vìcí národové svìta tohoto hledají. Ví[†] pak Otec váš, že tìch vìcí potøebujete. ³¹ Ale radìji hledejte království Božího, a tyto všechny vìci budou vám pøidány.

³² Neboj se, ó malièké stádce, nebo⁴ se zalíbilo Otcì vašemu dáti vám království. ³³ Prodávajte statky vaše, a dávejte almužnu. Dìlejte sobì pytlíky, kteøíž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne, v nebesích, kdežto zlodìj dojítì nemùž, a kdež mol nekazí. ³⁴ Nebo kdež jest poklad váš, tu⁴ bude i srdce vaše. ³⁵ Buítež bedra vaše pøepásaná, a svíce hoøící. ³⁶ A vy podobni buíte lidem oèekávajícím Pána svého, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by pøišel a potloukl, otevøeli jemu. ³⁷ Blaze služebníkùm tím, kteréž pøijda Pán, nalezl by, a oni bdí. Amen pravím vám, že pøepáše se, a káže jim sednouti za stùl, a chodì, bude jim sloužiti. ³⁸ A pøišel-li⁴ by v druhé bdinì, a pakli⁴ by v tøetí bdinì pøišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou služebníci ti. ³⁹ Toto pak vìzte, že by⁴ vidìl hospodáø, v kterou by hodinu mìl zlodìj pøijítì, bdìl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. ⁴⁰ Protož i vy buíte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadijete se, Syn èlovìka pøijde. ⁴¹ I øekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, èili všemním? ⁴² I dí Pán: Aj kdo jest vìrný šafáø a opatrný, jehož by ustanovil pán nad èeledí svou, aby jim v èas dával vymìøený pokrm, ⁴³ Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by pøišel pán jeho, nalezne, an tak èiní. ⁴⁴ Vpravdì pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. ⁴⁵ Pakli by øekl služebník ten v srdci svém: Prodlévá pøijítì pán mùj, i poèal by býti služebníky a služebnice, a jístì a pítì i opíjeti se, ⁴⁶ Pøijde⁴ pán služebníka toho v den, v kterýž se nenadje, a v hodinu, kteréž neví. I oddílí⁴ jej, a díl jeho položí s nevírnými. ⁴⁷ Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého a nepøipravoval se, a neèinil podle vůle jeho, bit bude velmi. ⁴⁸ Ale kterýž neznal, a hodné vícì trestání èinil, bit bude ne tak velmi. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od nìho požádáno; a komu⁴ jsou mnoho poruèili, více⁴ požádají od nìho. ⁴⁹ Oheò pøišel

jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoší? ⁵⁰ Ale kòtem mám kòtìn býti, a kterak jsem soužen, dokudž se nevykoná! ⁵¹ A což se domníváte, že bych pøišel pokoj dátì na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdílení. ⁵² Nebo již od této chvíle bude jich pìt v jednom domu rozdíleno, tøi proti dvìma, a dva proti tøem. ⁵³ Bude rozdílen otec proti synu, a syn proti otci, máti proti dceøi, a dcera proti mateøi, svegruše proti nevístì své, a nevísta proti svegruši své. ⁵⁴ Pravil také i k zástupùm: Když vídáte oblak, an vzhodí od západu, hned pravíte: Pøíval jde, a tak bývá. ⁵⁵ A když od poledne vítr vije, øíkáte: Bude horko, a bývá. ⁵⁶ Pokrytci, zpùsob nebe a zemi umíte souditi, a kterakž pak tohoto èasu nepoznáváte? ⁵⁷ Ano proè i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého jest? ⁵⁸ Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, na cestì pøeìò se o to, abys byl zproštìn od nìho, aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe biøici, a biøic vsadil by ti do žaláøe. ⁵⁹ Pravím tobì: Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního haléøe nenavrátìl.

13

¹ Byli pak tu pøítomní èasu toho níkteøí, vypravujíce jemu o Galilejských, kterýchžto krev Pilát smísil s obìtmi jejich. ² I odpovìdiv Ježíš, øekl jim: Co mníte, že jsou ti Galilejští byli vìtší høíšníci nežli všickni jiní Galilejští, že takové víc trpìli? ³ Nikoli, pravím^t vám. Ale nebudete-li pokání èiniti, všickni též zahynete. ⁴ Anebo onìch osmnácte, na kteréžto upadla vìže v Siloe, a zbìla je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všechny lidi pøebývající v Jeruzalémì? ⁵ Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání èiniti, všickni též zahynete. ⁶ Povidìl pak toto podobenství: Èlovìk jeden mìl strom fíkový štípený na vinici své. I pøišel, hledaje ovoce na nìm, ale

nenalezl. ⁷ I øekl k vinaøi: Aj, po tøi léta již pøicházím, hledaje ovoce na tom fíku, a nenalézám. Vytniž jej! Proè i tu zemi darmo kazí? ⁸ On pak odpovìdiv, øekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, až^t jej okopám a ohnojím, ⁹ Zdali by nesl ovoce. Pakli^t neponese, potom vytněš jej. ¹⁰ Uèil pak v jedné škole jejich v den sváteèní. ¹¹ A aj, byla tu žena, kteráž mìla ducha nemoci osmnácte let, a byla sklìena, a nijakž se nemohla zprostiti. ¹² A uzøev ji Ježíš, zavolal jí k sobì, a øekl jí: Ženo, zproština jsi od nemoci své. ¹³ I vložil na ni ruce, a ihned zdvihla se, a velebila Boha. ¹⁴ Tedy kníže školní odpovìdiv, hnìvaje se proto, že v den sváteèní uzdravoval Ježíš, øekl k zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dìlati; protož v tìch dnech pøicházejíce, buíte uzdravováni, a ne v den sobotní. ¹⁵ I odpovìdiv jemu Pán, øekl: Pokrytèe, zdali jeden každý z vás v den sváteèní neodvazuje vola svého nebo osla od jeslí, a nevodí napájeti? ¹⁶ Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázal satan již osmnácte let, což nemìla býti rozvázána od svazku v den sváteèní? ¹⁷ A když on to povìdil, zastydìli se všickni protivníci jeho, ale všecken lid radoval se ze všech tìch slavných skutků, kteøíž se dáli od niho. ¹⁸ I øekl Ježíš: Èemu podobno jest království Boží a k èemu je pøirovnám? ¹⁹ Podobno jest zrnu horèènému, kteréžto vzav èlovìk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a uèinìno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnízda sobì dìlali na ratolestech jeho. ²⁰ A opìt øekl: K èemu pøipodobním království Boží? ²¹ Podobno jest kvasu, kterýžto vzavši žena, zadìlala ve tøech mìøicích mouky, až zkysalo všecko. ²² I chodil po mìstech a mìsteèkách uèe, bera se do Jeruzaléma. ²³ I øekl jemu jeden: Pane, tuším, že jest málo tìch, kteøíž spasení býti mají? On pak øekl k nim: ²⁴ Snažujte se vcházeti tìsnou branou; nebo^t (pravím vám) mnozí hledati budou vjíti, a nebudou moci,

²⁵ Totiž když vejde hospodáø, a zavøe dveøe, a poènete vnì státi a tlouci na dveøe, økouce: Pane, Pane, otevøi nám, a on odpovídáje, dí^t vám: Neznám vás, odkud jste: ²⁶ Tedy poènete øíci: Jídali jsme a píjeli pøed tebou, a na ulicích našich jsi uèil. ²⁷ I dí: Pravím vám, že^t vás neznám, odkud jste. Odejdi tež ode mne všickni èinitelé nepravosti. ²⁸ Tam^t bude pláè a škøipení zubù, když uzøíte Abrahama a Izáka a Jákoaba a všechny proroky v království Božím, sami pak sebe vyhnané ven. ²⁹ I pøijdou^t mnozí od východu, a od západu, a od pùlnoci, i od poledne, a budou stoliti v království Božím. ³⁰ A aj, jsou^t poslední, kteøíž budou první, a jsou první, kteøíž budou poslední. ³¹ A v ten den pøistoupili níkteøí z farizeù, økouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Herodes chce ti zamordovati. ³² I øekl jim: Jdouce, povìzte lišce té: Aj, vymítám iábly, a uzdravuji dnes a zítra, a tøetího dne dokonám. ³³ Ale však musím dnes a zítra i pozejtøí choditi; nebo^t jest nelze proroku zahynouti jinde kromì Jeruzaléma. ³⁴ Jeruzaléme, Jeruzaléme, ješto morduješ proroky a kamenuješ ty, kteøíž k tobì bývají posláni, kolikrát jsem chtìl shromážditi syny tvé, jako slepice kuøátka svá pod køídla? A nechtili jste. ³⁵ Aj, opuštìn bude dùm váš a zanechán vám pustý. Ale jistì pravím vám, že nikoli mne neuzøíte, až^t pøijde èas, když díte: Požehnaný, jenž se béøe ve jménu Pánì.

14

¹ I stalo se, když všel Ježíš do domu jednoho knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetøili ho. ² A aj, èlovík jeden vodnotelný byl pøed ním. ³ I odpovìdiv Ježíš, dí zákoníkùm a farizeùm, øka: Sluší-li v sobotu uzdravovati? ⁴ A oni mlèeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. ⁵ A odpovìdiv k nim øekl: Èì z vás osel anebo vùl upadl by do studnice, a ne ihned by ho vytáhl v den

sobotní? ⁶ I nemohli jemu na to odpověditi. ⁷ Pověděl také i ku pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak sobě přední místa vyvolovali,) ōka k nim: ⁸ Kdybys byl od nĕkoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, ať by snad vzácnější nežli ty nebyl pozván od nĕho. ⁹ A přijda ten, kterýž tebe i onoho pozval, ōekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. ¹⁰ Ale když bys byl pozván, jda, posaď se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, aby ōekl tobě: Příteli, posedni výše, tedy budeš mít chválu před spolustolícími. ¹¹ Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen. ¹² Právil také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když ěiníš obid nebo veěŕi, nezov přátel svých, ani bratrŕi svých, ani sousedů bohatých, ať by snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. ¹³ Ale když ěiníš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých, ¹⁴ A blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeť odplaceno při vzkřísění spravedlivých. ¹⁵ I uslyšav to jeden z přisedících, ōekl jemu: Blahoslavený jest, kdož jí chléb v království Božím. ¹⁶ On pak ōekl jemu: Ělovik jeden uěinil veěŕi velikou, a pozval mnohých. ¹⁷ I poslal služebníka svého v hodinu veěŕe, aby ōekl pozvaným: Pojĕte, nebo již připraveno jest všecko. ¹⁸ I počali se všickni spolu vymlouvati. První ōekl jemu: Ves jsem koupil, a musím vyjĕti a ohledati jí; prosím tebe, vymluv mne. ¹⁹ A druhý ōekl: Patero spĕžení volů koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. ²⁰ A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijĕti. ²¹ I navrátiv se služebník, zvěstoval tyto věci pánu svému. Tedy rozhnívav se hospodář, ōekl služebníkovi svému: Vyjdi rychle na rynky a na ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé uveď sem. ²² I ōekl služebník:

Pane, stalo se, jakož jsi rozkázal, a ještě místo jest. ²³ Tedy øekl pán služebníku: Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a pøinu^t vjíti, a^t se naplní dùm můj. ²⁴ Nebo pravím^t vám, že žádný z mužů tich, kteøíž pozváni byli, neokusí veèeøe mé. ²⁵ Šli pak mnozí zástupové s ním. A on obrátiv se, øekl jim: ²⁶ Jde-li kdo ke mnì, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateøe, i ženy, i dìtí, i bratøí, i sestru, ano i té duše své, nemùž býti mým uèedníkem. ²⁷ A kdožkoli nenesè køíže svého, a jde za mnou, nemùž býti mým uèedníkem. ²⁸ Nebo kdo z vás jest, chtìje staviti vìži, aby prve sedna, nepoèetl nákladu, bude-li míti dosti k dokonání toho díla? ²⁹ Aby snad, když by položil grunt, a nemohl dokonati, nepøišlo na to, že všickni to vidouce, poèali by se jemu posmívati, ³⁰ Økouce: Tento èlovìk poèal staviti, a nemohl dokonati. ³¹ Anebo který král bera se k boji proti jinému králi, zdaliž prve nesedne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkati se s tím, kterýž s dvacíti tisíci táhne proti nìmu? ³² Sic jinak, když ještě podál od nìho jest, pošle posly k nìmu, žádaje toho, což by bylo ku pokoji. ³³ Tak zajisté každý z vás, kdož se neodøekne všech vící, kterýmiž vládne, nemùž býti mým uèedníkem. ³⁴ Dobrá^t jest sùl. Pakli sùl bude zmaøena, èím bude napravena? ³⁵ Ani do zemì, ani do hnoje se nehodí; ale vyvržena bude ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15

¹ Pøibližovali se pak k nìmu všickni publikáni a høíšníci, aby ho slyšeli. ² I reptali farizeové a zákoníci, økouce: Tento høíšníky pøijímá a jí s nimi. ³ I povídil jim podobenství toto, øka: ⁴ Kdyby někdo z vás mìl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji? ⁵ A nalezna, jistì by ji vložil na ramena svá s radostí.

⁶ A pøijda domù, svolal by pøátely a sousedy, øka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem nalezl ovci svou, kteráž byla zahynula. ⁷ Pravím^t vám, že tak jest radost v nebi nad jedním høišníkem pokání èinícím vùtší, nežli nad devadesáti devíti spravedlivými, kteøíž nepotøebují pokání. ⁸ Aneb žena nikterá mající grošù deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilnì, dokudž nenalezne? ⁹ A když nalezne, svolá pøítelkyni a sousedy, økuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem nalezla groš, kterýž jsem byla ztratila. ¹⁰ Tak^t pravím vám, že jest radost pøed andily Božími nad jedním høišníkem pokání èinícím. ¹¹ Øekl také Ježíš: Èlovìk jeden mìl dva syny. ¹² Z nichž mladší øekl otci: Otèe, dej mi díl statku, kterýž mnì náleží. I rozdilil jim statek. ¹³ A po nemnohých dnech, shromáždìv sobì všecko mladší syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, živ jsa prostopášnì. ¹⁴ A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajini té, a on poèal nouzi trpiti. ¹⁵ I všed, pøidržel se jednoho mìštinína krajiny té; a on jej poslal do vsi své, aby pásl vepøe. ¹⁶ I žádal nasytiti bøicho své mlátem, kteréž svinì jedly, a žádný nedával jemu. ¹⁷ On pak pøišed sám k sobì, øekl: Aj, jak mnozí èeledínové u otce mého hojnost mají chleba, a já tuto hladem mru! ¹⁸ Vstana, pùjdu k otci svému, a dím jemu: Otèe, zhøešil jsem proti nebi a pøed tebou, ¹⁹ A již více nejsem hoden slouti syn tvùj. Ale uèiò mne jako jednoho z èeledínù svých. ²⁰ I vstav, šel k otci svému. A když ještì opodál byl, uzøel jej otec jeho, a milosrdenstvím hnut jsa, pøibìh, padl na šíji jeho, a políbil ho. ²¹ I øekl jemu syn: Otèe, zhøešil jsem proti nebi a pøed tebou, a již^t nejsem hoden slouti syn tvùj. ²² I øekl otec služebníkùm svým: Pøineste roucho to první, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy. ²³ A pøivedouce tele tuèné, zabijte, a hodujte,

buíme veseli. ²⁴ Nebo tento syn můj byl umøel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I poèali veseli býti. ²⁵ Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se pøibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. ²⁶ I povolav jednoho z služebníkù svých, otázal se ho, co by to bylo. ²⁷ A on øekl jemu: Bratr tvůj pøišel, i zabil otec tvůj tuèné tele, že ho zdravého pøijal. ²⁸ I rozhnival se on, a nechtil tam vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. ²⁹ A on odpovìdiv, øekl otci: Aj, tolik let sloužím tobì, a nikdy jsem pøikázání tvého nepøestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych také s pøáteli svými vesel pobyl. ³⁰ Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevístkami, pøišel, zabils jemu tele tuèné. ³¹ A on øekl mu: Synu, ty vždycy se mnou jsi, a všechny vìci mé jsou tvé. ³² Ale hodovati a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umøel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16

¹ Privil pak i k uèedlníkùm svým: Èlovìk jeden byl bohatý, kterýž mìl šafáøe; a ten obžalován jest pøed ním, jako by mrhal statek jeho. ² I povolav ho, øekl jemu: Což to slyším o tobì? Vydej poèet z vladaøství svého, neb již nebudeš moci déle vládnouti. ³ I dí vladaø sám v sobi: Co uèiním? Teï pán můj odjímá ode mne vladaøství. Kopati nemohu, žebrati se stydím. ⁴ Vím, co uèiním, aby, když budu zbaven vladaøství, pøijali mne do svých domù. ⁵ I zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, øekl prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému? ⁶ A on øekl: Sto tun oleje. I øekl mu: Vezmi registra svá, a sedna rychle, napiš padesát. ⁷ Potom druhému øekl: Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž øekl: Sto korcù pšenice. I dí mu: Vezmi registra svá, a napiš osmdesát. ⁸ I pochválil pán vladaøe nepravého, že sobi opatrnì uèinil. Nebo synové tohoto

svìta opatrnìjší jsou, nežli synové svìtla v svých vìcech. ⁹ I já^t pravím vám: Èiòte sobì pøátely z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, pøijali vás do vìèných stanù. ¹⁰ Kdož^t jest vìrný v mále, i ve mnoze^t vìrný bude. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnoze^t nepravý jest. ¹¹ Ponìvadž tedy v mamoni nepravé vìrní jste nebyli, spravedlivého zboží kdo vám svìsí? ¹² A když jste v cizím vìrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? ¹³ Nižádný služebník nemùž dvìma pánùm sloužiti. Neb^t zajisté jednoho nenávidìti bude, a druhého milovati, aneb jednoho pøídržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemùžte Bohu sloužiti a mamoni. ¹⁴ Slyšeli pak toto všechno i farizeové, kteòíž byli lakomí, a posmívali se jemu. ¹⁵ I dí jim: Vy jste, ješto se sami spravedliví èiníte pøed lidmi, ale Bùh^t zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest pøed Bohem. ¹⁶ Zákon a Proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvìstuje se, a každý se do niho násilnì tiskne. ¹⁷ Snáze^t jest zajisté nebi a zemi pomínouti, nežli v Zákonì jednomu tytlíku zahynouti. ¹⁸ Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštinou od muže pojímá, cizoloží. ¹⁹ Byl pak èlovìk jeden bohatý, a obláèel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostnì. ²⁰ A byl také jeden žebrák, jménem Lazar, kterýžto ležel u vrat jeho vøedovitý, ²¹ Žádaje nasycen býti z drobtù, kteòíž padali z stolu bohatce. Ale i psi pøicházejíce, lízali vøedy jeho. ²² I stalo se, že ten žebrák umøel, a nesen jest od andìlù do lùna Abrahamova. Umøel pak i bohatec, a pohøben jest. ²³ Potom v pekle pozdvih oèí svých, v mukách jsa, uzøel Abrahama zdaleka, a Lazara v lùnu jeho. ²⁴ I zvolav bohatec, øekl: Otèe Abrahamè, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, a^t omoèí konec prstu svého v vodi, a svlaží jazyk mùj; nebo se muèím v tomto plameni. ²⁵ I øekl mu Abraham: Synu, rozpomeò se, žes ty již vzal dobré

vìci své v životì svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se již tiší, ale ty se muèíš. ²⁶ A nadto nade všechno mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtějí odsud k vám jítì, nemohli, ani odonud k nám pøijítì. ²⁷ I øekl: Ale prosím tebe, Otèe, abys ho poslal do domu otce mého. ²⁸ Nebo⁺ mám pìt bratrù. A⁺ jim svìdèì, aby i oni nepøišli do tohoto místa muk. ²⁹ I øekl jemu Abraham: Mají⁺ Mojžíše a Proroky, nech⁺ jich poslouchají. ³⁰ A on øekl: Nic, otèe Abrahame, ale kdyby kdo z mrtvých šel k nim, budou pokání èiniti. ³¹ I øekl mu: Ponìvadž Mojžíše a Prorokù neposlouchají, aniž by⁺ kdo z mrtvých vstal, uviøí jemu.

17

¹ Tedy øekl uèedníkùm: Není možné, aby nepøišla pohoršení, ale bìda tomu, skrze kohož pøicházejí. ² Lépe by mu bylo, aby žernov oslièí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moøe, nežli by pohoršil jednoho z tichto malièkých. ³ Šetøte se. Zhøšil-li by pak proti tobì bratr tvùj, potresci ho, a bude-li⁺ toho želeti, odpus⁺ mu. ⁴ A by⁺ pak sedmkrát za den zhøšil proti tobì, a sedmkrát za den obrátìl se k tobì, øka: Žel mi toho, odpus⁺ mu. ⁵ I øekli apoštolé Pánu: Pøispoø nám víry. ⁶ I dí Pán: Kdybyste mìli víru jako zrno horèièné, øekli byste této moruši: Vykoøeò se a pøesaì se do moøe, a uposlechla by vás. ⁷ Nebo kdo jest z vás, maje služebníka, ješto øe aneb pase dobytek, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned øekl: Pojí a seì za stùl? ⁸ Ale zdali radìji nedí jemu: Pøiprav, a⁺ poveèeøím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pij? ⁹ Zdali dìkuje služebníkù tomu, že uèinil to, což mu rozkázal? Nezdá mi se. ¹⁰ Tak i vy, když uèiníte všechno, což vám pøikázáno, rcete: Služebníci neužiteèní jsme. Což jsme povinni byli uèiniti, uèinili jsme. ¹¹ I

stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samař a Galilei. ¹² A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteřížto stáli zdaleka. ¹³ A pozdvihše hlasu, øekli: Ježíši øikazateli, smiluj se nad námi. ¹⁴ Kteréžto on uzøev, øekl jim: Jdouce, ukažte se knížím. I stalo se, když šli, že oèišťni jsou. ¹⁵ Jeden pak z nich uzøev, že jest uzdraven, navrátil se s velikým hlasem, velebì Boha. ¹⁶ A padl na tváø k nohám jeho, díky èinì jemu. A ten byl Samaritán. ¹⁷ I odpovìdiv Ježíš, øekl: Zdaliž jich deset není oèišťno? A kdež jest jich devìt? ¹⁸ Nenalezli se k tomu, aby øøijdouce, chválu Bohu vzdali, jediný cizozemec tento? ¹⁹ I øekl jemu: Vstana, jdi, víra tvá òi uzdravila. ²⁰ Otázán pak jsa od zákoníkù, kdy øøijde království Boží, odpovìdìl jim a øekl: Nepøijde^t království Boží patrni. ²¹ Aniž øeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jesti^t mezi vámi. ²² I øekl uèedlníkùm: øøijdou dnové, že budete žádati vidìti jeden den Syna èlovìka, a neuzøíte. ²³ A dìjí^t vám: Aj, zde, hle, tamto. Nechoíte, ani následujte. ²⁴ Nebo jakožto blesk blýskající se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn èlovìka ve dni svém. ²⁵ Ale nejprve musí mnoho trpìti, a potupen býti od národu tohoto. ²⁶ A jakož se dalo za dnù Noé, tak bude i za dnù Syna èlovìka. ²⁷ Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémžto Noé všel do korábu; i øøišla potopa, a zahladila všecy. ²⁸ A též podobni, jako se stalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štìpovali, stavìli. ²⁹ Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, pøšel oheð s sirou s nebe, a zahladil všecy. ³⁰ Tak^t nápodobni bude v ten den, když se Syn èlovìka zjeví. ³¹ V ten èas kdo by byl na støeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. ³² Pomníte na Lotovu ženu.

³³ Nebo kdož by koli hledal život svůj zachovati, ztratí^t jej; a kdož by jej koli ztratil, obživí^t jej. ³⁴ Pravím^t vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. ³⁵ Dvì budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. ³⁶ Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. ³⁷ I odpovědìvše, øekli jemu: Kde, Pane? On pak øekl jim: Kdež^t bude tělo, tam^t se shromáždí i orlice.

18

¹ Povědìl jim také i podobenství, kterak by potøebí bylo vždycky se modliti a neoblevovati, ² Øka: Byl jeden soudce v mìstì jednom, kterýž se Boha nebál a èlovìka nestydìl. ³ Byla pak vdova jedna v témž mìstì. I pøišla k nìmu, økuci: Pomsti mne nad protivníkem mým. ⁴ A on nechtil za dlouhý èas. Ale potom øekl sám v sobì: Aè se Boha nebojím, a èlovìka nestydím, ⁵ Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy pøijducí, neuhaniła mne. ⁶ I dí Pán: Slyšte, co praví soudce nepravý. ⁷ A což by pak Bùh nepomstil volených svých, volajících k nìmu dnem i nocí, aèkoli i prodlévá jim? ⁸ Pravím^t vám, že^t jich brzo pomstí. Ale když pøijde Syn èlovìka, zdaliž nalezne víru na zemi? ⁹ I øekl také k nìkterým, kteøíž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných sobì za nic nevážíce, podobenství toto: ¹⁰ Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus a druhý publikán. ¹¹ Farizeus stoje soukromí, takto se modlil: Bože, díky ti, že nejsem jako jiní lidé, dráèi, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento publikán. ¹² Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech vící, kterýmiž vládnu. ¹³ Publikán pak zdaleka stoje, nechtil ani oèi k nebi pozdvihnouti, ale bil se v prsy své, øka: Bože, buí milostiv mnì høíšnému. ¹⁴ Pravím^t vám: Odšel tento, ospravedlnìn jsa, do domu

svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen. ¹⁵ Pøinášeli také k nìmu i nemluvòátka, aby se jich dotýkal. To vidìvše uèedlníci, pøimlouvali jim. ¹⁶ Ale Ježíš svolav je, øekl: Nechte dítek, a^t jdou ke mnì, a nebraòte jim, nebo takových^t jest království Boží. ¹⁷ Amen pravím vám: Kdož by koli nepøijal království Božího jako dítě, nevejde^t do niho. ¹⁸ I otázalo se ho jedno kníže, øka: Mistøe dobrý, co èinì, život vièný obdržíš? ¹⁹ I øekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bùh. ²⁰ Však umíš pøikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš kòivého svìdectví, cti otce svého i matku svou. ²¹ On pak øekl: Toho všeho ostøíhal jsem od své mladosti. ²² Slyšav to Ježíš, øekl mu: Ještì^t se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš mítí poklad v nebi, a pojí, následuj mne. ²³ On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. ²⁴ A vidìv jej Ježíš zarmouceného, øekl: Aj, jak nesnadnì ti, kdož statky mají, do království Božího vejdou! ²⁵ Snáže jest zajisté velbloudu skrze jehelnou díрку projítí, nežli bohatému vjíti do království Božího. ²⁶ Tedy øekli ti, kteøíž to slyšeli: I kdož mùže spasen býti? ²⁷ A on dí jim: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha. ²⁸ I øekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. ²⁹ On pak øekl jim: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dùm, neb rodièe, neb bratøí, neb manželku, nebo dítky, pro království Boží, ³⁰ Aby nevzal v tomto èasu mnohem více, v budoucím pak viku mítí bude život vièný. ³¹ Tedy pojav Ježíš dvanácte, øekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a naplní^t se všecko to, což psáno jest skrze Proroky o Synu èlovíka. ³² Nebo vydán bude pohanùm, a bude posmíván, a zlehèn i uplván. ³³ A ubièujíce, zamordují jej, ale on tøetího dne z mrtvých vstane. ³⁴ Oni

pak tomu nic nerozumili, a bylo slovo to skryto pøed nimi, aniž vidili, co se pravilo. ³⁵ I stalo se, když se pøibližoval k Jericho, slepý jeden sedil podle cesty, žebøe. ³⁶ A slyšev zástup pomíjející, otázal se, co by to bylo? ³⁷ I oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. ³⁸ I zvolal, øka: Ježíši, synu Davidùv, smiluj se nade mnou! ³⁹ A ti, kteøíž napøed šli, pøimlouvali mu, aby mlèal. Ale on mnohem více volal: Synu Davidùv, smiluj se nade mnou! ⁴⁰ Tedy zastaviv se Ježíš, rozkázal ho k sobì pøivèsti. A když se pøibližoval, otázal se ho, ⁴¹ Øka: Co chceš, a^t tobì uèiním? On pak dí: Pane, a^t vidím. ⁴² A Ježíš øekl jemu: Prohlédni. Víra tvá ti uzdravila. ⁴³ A ihned prohlédl, a šel za ním, velebi Boha. A všecken lid vidiv to, vzdal chválu Bohu.

19

¹ A všed Ježíš, bral se pøes Jericho. ² A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. ³ I žádostiv byl viditi Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. ⁴ A pøedbìh napøed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej vidil; neb tudy mìl jíti. ⁵ A když pøišel k tomu místu, pohlediv zhùru Ježíš, uzøel jej, i øekl jemu: Zachee, spíšni sstup dolù, nebo dnes v domu tvém musím zùstati. ⁶ I sstupil rychle, a pøijal jej radostni. ⁷ A vidivše to všickni, reptali, økouce: K èlovìku høíšnému se obrátil. ⁸ Stojè pak Zacheus, øekl ku Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v èem koho, navracuji to ètver násob. ⁹ I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, protože i on jest syn Abrahamùv. ¹⁰ Nebo pøišel Syn èlovìka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. ¹¹ Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, protože byl blízko od Jeruzaléma a že se oni domnívali, že by se hned mìlo zjeviti království Boží. ¹² I øekl: Èlovìk jeden

rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby pøijal království a zase se navrátil. ¹³ I povolav desíti služebníkù svých, dal jim deset høiven, a øekl jim: Kupètež, dokudž nepøijdu. ¹⁴ Mìš'ané pak jeho nenávidìli ho, a poslali poselství za ním, økouce: Nechceme^t, aby tento kraloval nad námi. ¹⁵ I stalo se, když se navrátil, pøijav království, rozkázal zavolati tìch svých služebníkù, kterýmž byl dal peníze, aby zvidìl, jak kdo mnoho získal. ¹⁶ I pøišel první, øka: Pane, høivna tvá deset høiven získala. ¹⁷ I øekl jemu: To dobøe, služebníèe dobrý. Že jsi nad málem byl vìrný, mìž moc nad desíti mìsty. ¹⁸ A druhý pøišel, øka: Pane, høivna tvá získala pìt høiven. ¹⁹ I tomu øekl: I ty budiž nad pìti mìsty. ²⁰ A jiný pøišel, øka: Pane, aj, teì høivna tvá, kterouž jsem mìl složenou v šátku. ²¹ Nebo jsem se bál tebe, ješto jsi èlovìk pøísný; béøeš, èeho jsi nepoložil, a žneš, èeho jsi nerozsíval. ²² I øekl jemu: Z úst tvých soudím tebe, služebníèe zlý. Vìdìl jsi, že jsem já èlovìk pøísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, èehož jsem nerozsíval. ²³ I proès tedy nedal penìz mých na stùl, a já pøijda, byl bych je vzal i s požitky? ²⁴ I øekl tìm, kteøíž tu stáli: Vezmìte od niho høivnu, a dejte tomu, kterýž má deset høiven. ²⁵ I øekli jemu: Pane, má^t deset høiven. ²⁶ I dí jim: Jistì pravím vám, že každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato. ²⁷ Ty pak nepøátely mé, kteøíž nechtili, abych nad nimi kraloval, pøiveíte sem a zmordujte pøede mnou. ²⁸ To povìdiv, šel pøedce, vstupuje k Jeruzalému. ²⁹ I stalo se; když se pøiblížil k Betfagi a k Betany, k hoøe, kteráž slove Olivetská, poslal dva uèedníky své, ³⁰ øka: Jdìte do mìsteèka, kteréž proti vám jest. Do kteréhožto vejdouce, naleznete oslátka pøivázané, na nìmžto nikdy žádný z lidí nesedìl. Odvìztež je, a pøiveíte ke mnì. ³¹ A optal-li^t by se vás kdo, proè je odvazujete, tak jemu díte: Protože Pán ho

potøebuje. ³² Tedy odšedše ti, kteøíž byli posláni, nalezli tak, jakž jim byl povidìl. ³³ A když odvazovali oslátko, øekli páni jeho k nim: Proè odvazujete oslátko? ³⁴ A oni øekli: Pán ho potøebuje. ³⁵ I pøivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na oslátko, vsadili na nì Ježíše. ³⁶ A když on jel, stlali roucha svá na cestì. ³⁷ Když se pak již pøiblížoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, poèalo všechno množství uèedlníkù radostnì chváliti Boha hlasem velikým ze všech divù, kteréž byli vidili, ³⁸ Økouce: Požehnaný král, jenž se béøe ve jménu Pánì. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. ³⁹ Ale nikteøí z farizeù, kteøíž tu byli v zástupu, øekli k nìmu: Místøe, potresci uèedlníkù svých. ⁴⁰ I odpovìdìv, øekl jim: Pravím[†] vám: Budou-li tito mlèeti, kamení[†] bude volati. ⁴¹ A když se pøiblížil, uzøev mìsto, plakal nad ním, ⁴² Øka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoè v takový tento den tvùj, které by vícì ku pokoji tobì byly; ale skryto[†] jest to nyní od oèí tvých. ⁴³ Nebo pøijdou na ti dnové, v nichž obklíèí ti nepøátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouží ti se všech stran. ⁴⁴ A s zemí srovnají ti, i syny tvé, kteøíž v tobì jsou, a nenechají[†] v tobì kamene na kameni, protože jsi nepoznalo èasu navštívání svého. ⁴⁵ A všed do chrámu, poèal vymítati prodavaèe a kupce z niho, ⁴⁶ Øka jim: Psáno jest: Dùm mùj dùm modlitby jest, vy jste jej pak uèinili peleší lotrovskou. ⁴⁷ I uèil na každý den v chrámì. Pøední pak kníží a zákoníci i pøední v lidu hledali ho zahladiti. ⁴⁸ A nenalezli, co by jemu uèinili. Nebo všechnen lid jej sobì líboval, poslouchaje ho.

20

¹ I stalo se v jeden den, když on uèil lid v chrámì a kázal evangelium, že pøišli k tomu pøední kníží a zákoníci s staršími, ² I øekli jemu: Povìz nám, jakou mocí tyto vícì

èiníš, aneb kdo tobì tuto moc dal? ³ I odpovìdiv, øekl jim: Otíži^t se i já vás o jedné vìci a odpovìztež mi: ⁴ Køest Janùv s nebe-li byl, èili z lidí? ⁵ Oni pak uvažovali to mezi sebou, økouce: Jestliže bychom øekli: S nebe, dí^t nám: Proèež jste tedy neuvìøili jemu? ⁶ Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; neb oni cele tak drží, že Jan jest prorok. ⁷ I odpovìdli: Že nevidí, odkud jest byl. ⁸ I øekl jim Ježíš: Aníž já vám povím, jakou mocí toto èiním. ⁹ I poèal lidu praviti podobenství toto: Èlovìk jeden štípil vinici, a pronajal ji vinaøùm, a sám odšed podál byl tam za mnohé èasy. ¹⁰ A v èas slušný poslal k vinaøùm služebníka, aby z ovoce vinice dali jemu. Vinaøi pak zmrskavše jej, pustili ho prázdného. ¹¹ A on poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. ¹² I poslal tøetího. Ale oni i toho zranivše, vystrèili ven. ¹³ Tedy øekl Pán vinice: Co uèiním? Pošli svého milého Syna. Snad když toho uzøí, ostýchati se budou. ¹⁴ Uzøevše pak vinaøi, rozmlouvali mezi sebou, økouce: Tento^t jest ðidic; pojíte, zabijme jej, aby naše bylo ðidictví. ¹⁵ A vystrèivše jej ven z vinice, zamordovali ho. Což tedy uèiní jim Pán vinice? ¹⁶ Pøijde a vyhladí vinaøe ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, øekli: Odstup to. ¹⁷ A on pohlediv na nì, øekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýmž pohrdli ðilníci, ten uèinìn jest v hlavu úhelní. ¹⁸ Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potøe^t jej. ¹⁹ I hledali pøední kníží a zákoníci, jak by naø vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozumili, že by na nì mluvil podobenství to. ²⁰ Tedy ukládajíce o nìm, poslali špehéøe, kteøíž by se spravedlivými èinili, aby ho polapili v øeèi, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. ²¹ I otázali se ho oni, økouce: Mistøe víme, že právi mluvíš a uèíš, a nepøijímáš osoby, ale v pravdi cestì Boží uèíš. ²² Sluší-

li nám daò dáváti císaøi, èili nic? ²³ Ale Ježíš rozumìje chytrosti jejich, dí jim: Co mne pokoušíte? ²⁴ Ukažte mi peníz. Èí má obraz a nápis? I odpovědìvše, øekli: Císaøùv. ²⁵ On pak øekl jim: Dejtež tedy, co jest císaøova, císaøi, a což jest Božího, Bohu. ²⁶ I nemohli ho za slovo popadnouti pøed lidem, a divíce se odpovìdi jeho, umlkli. ²⁷ Pøistoupiavše pak níkteøí z saduceù, (kteøíž odpírají býti vzkøíšení,) otázali se ho, ²⁸ Økouce: Mistøe, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr nièí umøel, maje manželku, a umøel by bez dítí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símì bratru svému. ²⁹ I bylo sedm bratøí, a první pojav ženu, umøel bez dítí. ³⁰ I pojal ji druhý, a umøel i ten bez dítí. ³¹ A tøetí pojal ji, též i všech tìch sedm, a nezustavivše semene, zemøeli. ³² Nejposléze po všech umøela i žena. ³³ Protož pøi vzkøíšení kterého z nich bude manželka, ponìvadž sedm jich milo ji za manželku? ³⁴ A odpovídaje, øekl jim Ježíš: Synové tohoto svìta ženì se a vdávají. ³⁵ Ale ti, kteøíž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho víku a vzkøíšení z mrtvých, ani se ženiti budou ani vdávati. ³⁶ Nebo ani umírati více nebudou moci, andìlùm zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, ponìvadž jsou synové vzkøíšení. ³⁷ A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal pøi onom køi, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým a Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým. ³⁸ Bùh[†] pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. ³⁹ Tedy odpovědìvše níkteøí z zákoníkù, øekli: Mistøe, dobøe jsi povidìl. ⁴⁰ I neodvážili se jeho na nic více tázati. ⁴¹ On pak øekl jim: Kterak níkteøí praví Krista býti synem Davidovým? ⁴² A sám David praví v knihách Žalmových: Øekl Pán Pánu mému: Seì na pravici mé, ⁴³ Až[†] i položíš nepøátely tvé v podnož noh tvých. ⁴⁴ Ponìvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? ⁴⁵ I øekl uèedníkùm svým pøede vším lidem: ⁴⁶ Varujte se

od zákoníků, kteøíž rádi chodí v krásném rouše a milují pozdravování na trzích a pøední stolice v školách a první místo na veèeøích, ⁴⁷ Kteøíž zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Ti⁴ vezmou tížší odsouzení.

21

¹ A pohlediv, uzøel lidi bohaté, kteøíž metali dary své do pokladnice. ² Uzøel pak i jednu vdovu chudièkou, ana uvrhla dva šarty. ³ I øekl: Vpravdì pravím vám, že vdova tato chudá více uvrhla nežli všickni jiní. ⁴ Nebo všickni tito z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž míla, uvrhla. ⁵ A když nikteøí pravili o chrámu, kterak by kamením pìkným i jinými okrasami ozdoben byl, øekl: ⁶ Naèež se to díváte? Pøijdou⁴ dnové, v nichžto nebude zùstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zboøen. ⁷ I otázali se ho, økouce: Místøe, kdy to bude? A které znamená, když se to bude míti státi? ⁸ On pak øekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozí pøijdou ve jménu mém, økouce: Že já jsem Kristus, a èas se blíží. Protož nepostupujte po nich. ⁹ Když pak uslyšíte o válkách a rùznicech, nestrachujte se; nebo⁴ musí to prve býti, ale ne ihned konec. ¹⁰ Tehdy pravil jim: Povstane⁴ národ proti národu, a království proti království. ¹¹ A zemì tøesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrùzy i zázrakové s nebe velicí. ¹² Ale pøed tím pøede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se vám budou, vydávající vás do škol a žaláøù, vodíce k králùm a k vladaøùm pro jméno mé. ¹³ A to⁴ se vám díti bude na svìdectví. ¹⁴ Protož složtež to v srdcích vašich, abyste se nestarali, kterak byste odpovídati mìli. ¹⁵ Já⁴ zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréžto nebudou moci odolati, ani proti vám ostáti všickni protivníci vaši. ¹⁶ Budete pak

zrazování i od rodièù a od bratrù, od pøibuzných i od pøátel, a zmordují nikteré z vás. ¹⁷ A budete v nenávisti všem pro jméno mé. ¹⁸ Ale vlas s hlavy vaší nezahyne. ¹⁹ V trpìlivosti vaší vládnìte dušemi vašimi. ²⁰ Když pak uzøíte obležený od vojska Jeruzalém, tedy vìzte, že^t se pøiblížilo zkažení jeho. ²¹ A tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo uprostøed niho, vyjdìte, a kteøí v konèinách, nevcházejte do niho. ²² Nebo^t budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest. ²³ Ale bída tìhotným a tìm, kteréž kojí v tìch dnech. Nebo^t bude dav veliký v této zemi, a hnìv Boží nad lidem tímto. ²⁴ I padati budou ostrostí meèe, a zjímaní vedeni budou mezi všechny národy, a Jeruzalém tlaèen bude od pohanù, dokudž se nenaplní èasové pohanù. ²⁵ A budou^t znamení na slunci a na mìsíci i na hvìzdách, a na zemi soužení národù, nevidoucích se kam díti, když zvuk vydá moøe a vlnobití, ²⁶ Takže zmrtníví lidé pro strach a pro oèekávání tìch vící, kteréž pøijdou na všecken svìt. Nebo moci nebeské pohybovati se budou. ²⁷ A tehdy^t uzøí Syna èlovìka, an se béøe v oblace s mocí a slavou velikou. ²⁸ A když se toto poène díti, pohleítež a pozdvihnìtež hlav vaších, protože se pøibližuje vykoupení vaše. ²⁹ I povidìl jim podobenství: Patøte na fíkový strom i na všechna stromoví. ³⁰ Když se již puèí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest léto. ³¹ Takž i vy, když uzøíte, ano se tyto vící dìjí, vìztež, že blízko jest království Boží. ³² Amen pravím vám, že nepomine vìk tento, až^t se toto všecko stane. ³³ Nebe a zemì pominou, ale slova má nepominou. ³⁴ Pilnì se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a peøováním o tento život, a vnáhle pøikvaèil by vás ten den. ³⁵ Nebo jako osidlo pøijde na všechny, jenž pøebývají na tvøi vši zemì. ³⁶ Protož bdìte všelikého èasu, modléce se, abyste hodni byli ujíti všech tìch vící, kteréž se budou

dítì, a postaviti se pøed Synem èlovìka. ³⁷ I býval ve dne v chrámì, uèe, ale v noci vycházeje, pøebýval na hoøe, kteráž slove Olivetská. ³⁸ A všecken lid na úsvitì pøicházel k nìmu do chrámu, aby ho poslouchal.

22

¹ Pøibližoval se pak svátek pøesnic, jenž slove velikanoc. ² I hledali pøední knìží a zákoníci, kterak by jej vyhledali; ale obávali se lidu. ³ Tedy íábel vstoupil do Jidáše, kterýž sloul Iškariotský, jednoho z poètu dvanácti. ⁴ A on odšed, mluvil s pøedními knìžími, a s úøedníky nad chrámem, kterak by ho jim zradil. ⁵ I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí peníze dáti. ⁶ A on také jim pøiøekl. I hledal pøíhodného èasu, aby ho jim zradil bez zástupu. ⁷ Tedy pøišel den pøesnic, v kterémžto zabit mìl býti beránek. ⁸ I poslal Ježíš Petra a Jana, øka: Jdouce, pøipravte nám beránka, abychom jedli. ⁹ A oni øekli mu: Kde chceš, a⁺ pøipravíme? ¹⁰ On pak øekl k nim: Aj, když vcházeti budete do mìsta, potká⁺ vás èlovìk, dèbán vody nesa. Jdítež za ním do domu, do kteréhož vejde. ¹¹ A díte hospodáøi toho domu: Vzkazuje tobì Mistr: Kde jest síd, kdežto budu jísti beránka s uèedlníky svými? ¹² A on⁺ vám ukáže veèeøadlo veliké podlážené. Tam pøipravte. ¹³ I odšedše, našli, jakž jim pøìdìl, a pøipravili beránka. ¹⁴ A když pøišel èas veèeøe, posadil se za stùl, a dvanácte apoštolù s ním. ¹⁵ I øekl jim: Žádostì žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prve než bych trpìl. ¹⁶ Nebo pravím⁺ vám, že⁺ ho již více nebudu jísti, až⁺ se naplní v království Božím. ¹⁷ A vzav kalich, a díky èiniv, øekl: Vezmìte jej a dìlte mezi sebou. ¹⁸ Nebo⁺ pravím vám, že⁺ nebudu pítì z plodu vinného koøene, až⁺ království Boží pøijde. ¹⁹ A vzav chléb, díky èiniv, lámal a dal jim, øka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To èiòte na mou památku.

²⁰ Takž také dal jim i kalich, když bylo po večeři, ōka: Tento kalich jest nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá. ²¹ Ale aj, ruka zrádce mého se mnou jest za stolem. ²² A Syn zajisté ělovika jde, tak jakž jest uloženo o ním, ale bida ěloviku tomu, kterýž ho zrazuje. ²³ Tedy oni poěali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, kterýž by to měl uěiniti. ²⁴ Stal se pak i svár mezi nimi, kdo by z nich zdál se býti větší. ²⁵ On pak ōekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteříz moc mají nad nimi, dobrodincové slovou. ²⁶ Ale vy ne tak. Nýbrž kdož větší jest mezi vámi, budiž jako nejmenší, a kdož vůdce jest, budiž jako sloužící. ²⁷ Nebo kdo větší jest, ten-li, kterýž sedí, ěli ten, kterýž slouží? Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží. ²⁸ Vy pak jste ti, kteříz jste v mých pokušeních se mnou zůstali. ²⁹ A já^t vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království, ³⁰ abyste jedli a pili za stolem mým v království mém, a sedili na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. ³¹ I ōekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil vás, aby vás tōbil jako pšenici. ³² Ale já^t jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty nikdy obrátì se, potvrzuj bratř svých. ³³ A on ōekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do žaláŕe i na smrt jíti. ³⁴ On pak dí: Pravím tobì, Petøe, nezazpívá^t dnes kohout, až prve tōikrát zapōíš, že neznáš mne. ³⁵ I ōekl jim: Když jsem vás posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuvi, zdali jste v ěm nedostatek měli? A oni ōekli: V niěmž. ³⁶ Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi jej, a též i mošnu; a kdož nemá, prodej sukni svou, a kup sobì meě. ³⁷ Nebo pravím vám, že se ještì to musí naplniti na mnì, což psáno: A s nešlechetnými poěten jest. Nebo ty věci, kteréž psány jsou o mnì, konec berou. ³⁸ Oni pak ōekli: Pane, aj, dva meěe teì. A on ōekl jim: Dosti^t jest. ³⁹ A vyšed podle obyěje svého, šel na horu

Olivovou, a šli za ním i uèedlníci jeho. ⁴⁰ A když pøišel na místo, øekl jim: Modlte se, abyste nevešli v pokušení. ⁴¹ A sám vzdáliv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se, ⁴² Øka: Otèe, chceš-li, pøenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staò se. ⁴³ I ukázal se jemu andìl s nebe, posiluje ho. ⁴⁴ A jsa v boji, horlivíji se modlil. I uèinìn jest pot jeho jako krùpi krve tekoucí na zemi. ⁴⁵ A vstav od modlitby, a pøišed k uèedníkùm, nalezl je, ani spí zámutkem. ⁴⁶ I øekl jim: Co spíte? Vstaòte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. ⁴⁷ A když on ještì mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž sloul Jidáš, jeden ze dvanácti, šel napøed, a pøiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. ⁴⁸ Ježíš pak øekl jemu: Jidáši, políbením Syna èlovìka zrazuješ? ⁴⁹ A vidouce ti, kteøíž pøi ním byli, k èemu se chýlí, øekli jemu: Pane, budeme-liž bítì meèem? ⁵⁰ I udeøil jeden z nich služebníka nejvyššího knìze, a u'al ucho jeho pravé. ⁵¹ A Ježíš odpovìdiv, øekl: Nechtež až potud. A dotkna se ucha jeho, uzdravil jej. ⁵² I dí Ježíš tím, kteøíž pøišli k nìmu, pøedním knížím a úøedníkùm chrámu a starším: Jako na lotra vyšli jste s meèi a s kyjmi? ⁵³ Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámì, a nevztáhli jste rukou na mne. Ale toto⁴ jest ta vaše hodina a moc temnosti. ⁵⁴ A oni javše jej, vedli ho, a uvedli do domu nejvyššího knìze. Petr pak šel za ním zdaleka. ⁵⁵ A když zanítìli oheò uprostøed sínì a posadili se vùkol, sedl Petr mezi nì. ⁵⁶ A uzøevši ho jedna dìveèka, an sedí u ohni, a pilnì naò pohledìvši, øekla: I tento byl s ním. ⁵⁷ A on zapøel ho, øka: Ženo, neznám ho. ⁵⁸ A po malé chvíli jiný, vida jej, øekl: I ty z nich jsi. Petr pak øekl: Ó èlovìèe, nejsem. ⁵⁹ A potom asi po jedné hodinì jiný potvrzoval, øka: V pravdì i tento s ním byl, neb i Galilejský jest. ⁶⁰ I øekl Petr: Èlovìèe, nevím, co pravíš. A hned, když on ještì mluvil, kohout zazpíval. ⁶¹ I obrátiv se

Pán, pohledil na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páni, kterak jemu byl øekl: Že prve než kohout zazpívá, tøikrát mne zapøíš. ⁶² I vyšed ven Petr, plakal hoøce. ⁶³ Muži pak ti, kteøíž drželi Ježíše, posmívali se jemu, tepouce ho. ⁶⁴ A zakrývající ho, bili jej v tváø, a tázali se ho, økouce: Prorokuj, kdo jest, kterýž tebe udeøil? ⁶⁵ A jiného mnoho, rouhající se, mluvili proti nìmu. ⁶⁶ A když byl den, sešli se starší lidu a pøední knìží a zákoníci, a vedli ho do rady své, ⁶⁷ Økouce: Jsi-li ty Kristus? Povìz nám! I dí jim: Povím-li vám, nikoli neuvìøíte. ⁶⁸ A pakli se vás co otíži, neodpovíte mi, ani propustíte. ⁶⁹ Ale od této chvíle Syn èlovìka sedne na pravici moci Boží. ⁷⁰ I øekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak øekl jim: Vy pravíte, že já jsem. ⁷¹ A oni øekli: Což ješti potøebujeme svìdectví? Však jsme sami slyšeli z úst jeho.

23

¹ Tehdy povstavši všecko to množství jich, vedli jej ku Pilátovi. ² A poèali naø žalovati, økouce: Tohoto jsme našli, an pøevrací lid, a brání danì dávati císaøi, praví se býti Kristem králem. ³ Pilát pak otázal se ho, øka: Ty-li jsi král Židovský? A on odpovìdiv, øekl jemu: Ty pravíš. ⁴ I dí Pilát k pøedním knìžím a k zástupùm: Žádné viny nenalézám na tomto èlovìku. ⁵ Oni pak více se rozmáhali v køiku, økouce: Bouøí^t lid, uèe po všem Judstvu, poèav od Galilee až sem. ⁶ Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by èlovìk Galilejský. ⁷ A když zvidìl, že by byl z panství Herodesova, poslal jej k Herodesovi, kterýž také v Jeruzalèmi byl v ty dni. ⁸ Herodes pak uzøev Ježíše, zraðoval se velmi. Nebo dávno žádal vidìti jej, protože mnoho o nìm slýchal, a nadál se, že nijaký div od nìho uèinìný uzøí. ⁹ I tázal se ho mnohými øeèmi, ale on jemu nic neodpovídal. ¹⁰ Stáli pak tu pøední knìží a zákoníci,

tuze na něj žalujícíe. ¹¹ A pohrdna jím Herodes s svým rytířstvem, a naposmívav se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi. ¹² I uèinìni jsou pøátele Herodes s Pilátem v ten den. Nebo pøed tím nepøátele byli vespolek. ¹³ Pilát pak svolav pøední knìží a úøadné osoby i lid, ¹⁴ øekl k nim: Dali jste mi toho èlovìka, jako by lid odvracel po sobì, a aj, já pøed vámi vyptáváje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom èlovìku ve všem tom, což vy na něj žalujete. ¹⁵ Ano ani Herodes; nebo odeslal jsem vás k nìmu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu. ¹⁶ Protož potresce ho, propustím jej. ¹⁷ Musíval pak propouštìti jim v svátek jednoho vìznì. ¹⁸ Protož zkøikli spolu všechno množství, økouce: Zahlaì tohoto, a propusť nám Barabbáše. ¹⁹ Kterýž byl pro svádu nijakou v místì uèinìnou a pro vraždu vsazen do žaláøe. ²⁰ Tedy Pilát opìt mluvil k nim, chtìje propustiti Ježíše. ²¹ A oni vždy volali, økouce: Ukøižuj ho, ukøižuj! ²² A on po tøetí øekl k nim: Což jest pak zlého uèinil tento? Já žádné pøíèiny smrti nenalézám na nìm. Protož potresce ho, propustím. ²³ Oni pak pøedce dotírali na něj køikem velikým, žádající, aby byl ukøižován. A rozmáhali se hlasové jejich a pøedních knìží. ²⁴ Pilát pak pøisoudil, aby se naplnila žádost jejich. ²⁵ I propustil jim toho, kterýž pro bouøku a vraždu vsazen byl do žaláøe, za nihož prosili, ale Ježíše vydal k vůli jejich. ²⁶ A když jej vedli, chytivše Šimona nijakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj køiž, aby jej nesl za Ježíšem. ²⁷ I šlo za ním velké množství lidu i žen, kteréžto plakaly a kvílily ho. ²⁸ A obrátiv se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplaètež nade mnou, ale radìji samy nad sebou plaète a nad svými dítmi. ²⁹ Nebo aj, pøijdou dnové, v nichžto øeknou: Blahoslavené neplodné, a bøicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily. ³⁰ Tehdy poènou øíci k horám: Padnìte

na nás, a pahrbkùm: Pøikrejte nás! ³¹ Nebo ponìvadž na zeleném døevì toto se dìje, i co pak bude na suchém? ³² Vedeni pak byli s ním i jiní dva zloèinci, aby spolu s ním byli ukøižováni. ³³ A když pøišli na místo, kteréž slove popravištné, tu jej ukøižovali, i ty zloèince, jednoho na pravici, druhého pak na levici. ³⁴ Tedy Ježíš øekl: Otèe, odpus^t jim, nebo^t nevidí, co èiní. A rozdìlivše roucho jeho, metalì o nì los. ³⁵ I stál lid, dívaje se. A posmíváli se jemu knížata s nimi, økouce: Jiným^t jest spomáhal, necha^t nyní pomùže sám sobì, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený. ³⁶ Posmíváli se také jemu žoldnéøi, pøistupující a octa podávající jemu, ³⁷ A økouce: Jsi-li ty ten král Židovský, spomoziž sám sobì. ³⁸ A byl také i nápis napsaný nad ním, literami Øeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský. ³⁹ Jeden pak z tìch zloèincù, kteøíž s ním viseli, rouhal se jemu, øka: Jsi-li ty Kristus, spomoziž sobì i nám. ⁴⁰ A odpovìdiv druhý, trestal ho, øka: Ty se ani Boha nebojíš, ješto jsi v témž odsouzení? ⁴¹ My^t zajisté spravedlivì trpíme, nebo hodnou pomstu za skutky naše béøeme, ale tento nic zlého neuèinil. ⁴² I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeò se na mne, když pøijdeš do království svého. ⁴³ I øekl mu Ježíš: Amen pravím tobì, dnes budeš se mnou v ráji. ⁴⁴ A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po všì zemi až do hodiny deváté. ⁴⁵ I zatmìlo se slunce, a opona chrámová roztrhla se na poly. ⁴⁶ A zvolav Ježíš hlasem velikým, øekl: Otèe, v ruce tvé porouèím ducha svého. A to povìdiv, umøel. ⁴⁷ A vida centurio, co se stalo, velebil Boha, øka: Jistì èlovìk tento spravedlivý byl. ⁴⁸ A všickni zástupové, pøítomní tomu divadlu, hledíce na to, co se dalo, tepouce prsy své, navracovali se. ⁴⁹ Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, i ženy, kteréž byly pøišly za ním od Galilee, hledíce na to. ⁵⁰ A aj, muž jménem Jozef, jeden z úøadu, muž dobrý a spravedlivý,

⁵¹ Kterýž byl nepovolil radi a skutku jejich, z Arimatie místa Judského, kterýžto také očekával království Božího, ⁵² Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo, ⁵³ A složiv je s kříže, obvinul v kment a pochoval je v hrobě vytesaném v skále, v kterémž ještě nebyl žádný pochován. ⁵⁴ A byl den připravování, a sobota se začínala. ⁵⁵ Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly od Galilee, pohledily na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. ⁵⁶ Vráťivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podle přikázání.

24

¹ První pak den po sobotě, velmi ráno vyšedše, přišly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některé jiné byly spolu s nimi. ² I našly kámen odvalený od hrobu. ³ A všedše tam, nenalezly těla Pána Ježíše. ⁴ I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podle nich, v rouše stkvoucím. ⁵ Když se pak ony bály, a sklonily tváře své k zemi, řekli k nim: Co hledáte živého s mrtvými? ⁶ Neníť ho tuto, ale vstal^t jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, ⁷ Řka: Že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřižován býti, a třetí den z mrtvých vstáti. ⁸ I rozpomenuly se na slova jeho. ⁹ A navráťivše se od hrobu, zvěstovaly to všechno těm jedenácti učedníkům i jiným všechním. ¹⁰ Byly pak ženy ty: Maria Magdaléna a Johanna a Maria matka Jakubova, a jiné některé s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolům. ¹¹ Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. ¹² Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohlediv do něho, uzřel prostěradla, ona sama leží. I odšel, divil se sám v sobě, co se to stalo. ¹³ A aj, dva z nich šli toho dne do místa, kteréž bylo vzdáleno od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emaus. ¹⁴ A rozmlouvali

vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly. ¹⁵ I stalo se, když rozmlouvali a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se k nim, šel s nimi. ¹⁶ Ale oěi jejich držány byly, aby ho nepoznali. ¹⁷ I øekl k nim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a proè jste smutní? ¹⁸ A odpovìdiv jeden, kterémuž jméno Kleofáš, øekl jemu: Ty sám jeden jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještos nezvidil, co se stalo v něm těchto dnů? ¹⁹ Kterýmžto on øekl: I co? Oni pak øekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, pøed Bohem i pøede vším lidem, ²⁰ A kterak jej vydali pøední kníží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukøižovali jej. ²¹ My pak jsme se nadáli, že by on mìl vykoupiti lid Izraelský. Ale nyní tomu všemu tøetí den jest dnes, jakž se to stalo. ²² Ale i ženy některé z našich zdísily nás, kteréž ráno byly u hrobu, ²³ A nenalezše těla jeho, pøišly, pravíce, že jsou také vidini andílské vidily, kteøížto praví, že by živ byl. ²⁴ I chodili některí z našich k hrobu, a našli tak, jakž pravily ženy, ale jeho nevidili. ²⁵ Tedy on øekl k nim: Ó blázni a zpozdilí srdcem k vèšení všemu tomu, což mluvili Proroci. ²⁶ Zdaliž nemusil těch víc trpiti Kristus a tak vjíti v slávu svou? ²⁷ A poèav od Mojžíše a všech Proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla. ²⁸ A vtom přiblížili se k místeèku, do kteréhož šli, a on potrh se, jako by chtil dále jíti. ²⁹ Ale oni pøinutili ho, økouce: Zùstaò s námi, nebo se již pøipozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zùstal. ³⁰ I stalo se, když sedil s nimi za stolem, vzav chléb, dobroøeìl, a lámaje, podával jim. ³¹ I otevøíny jsou oěi jejich, a poznali ho. On pak zmizel od oěi jejich. ³² I øekli vespolek: Zdaliž srdce naše v nás nehoøelo, když mluvil nám na cestì a otvíral nám písma? ³³ A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a našli shromáždiných jedenácte, a ty, kteøíž s nimi byli, ³⁴ Ani praví: Že vstal Pán

právì, a ukázal se Šimonovi. ³⁵ I vypravovali oni také to, co se stalo na cestì, a kterak ho poznali v lámání chleba. ³⁶ A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš uprostøed nich, a øekl jim: Pokoj vám. ³⁷ Oni pak zhrozivše se a pøestrašení byvše, domnívali se, že by ducha vidili. ³⁸ I dí jim: Co se strašíte a myšlení vstupují na srdce vaše? ³⁹ Vizte ruce mé i nohy mé, že[†] v pravdì já jsem. Dotýkejte se a vizte; nebo[†] duch tìla a kostí nemá, jako mne vidíte mítì. ⁴⁰ A povìdiv to, ukázal jim ruce i nohy. ⁴¹ Když pak oni ještì nevíøili pro radost, ale divili se, øekl jim: Máte-li tu něco, ješto by se pojedlo? ⁴² A oni podali jemu kusu ryby peèené a plástu strdi. ⁴³ A vzav to, pojedl pøed nimi, ⁴⁴ A øekl jim: Tato[†] jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještì byv s vámi: Že se musí naplniti všecko, což psáno jest v Zákonì Mojžíšovì a v Prorocích i v Žalmích o mnì. ⁴⁵ Tedy otevøel jim mysl, aby rozumìli Písmùm. ⁴⁶ A øekl jim: Že tak psáno jest a tak musil Kristus trpìti, a tøetího dne z mrtvých vstáti, ⁴⁷ A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštìní høíchù mezi všemi národy, poèna od Jeruzaléma. ⁴⁸ Vy jste pak svìdkové toho. ⁴⁹ A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak èekejte v mìstì Jeruzalémì, dokudž nebudete obleèeni mocí s výsosti. ⁵⁰ I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. ⁵¹ I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. ⁵² A oni poklonivše se jemu, navrátìli se do Jeruzaléma s radostí velikou. ⁵³ A byli vždycky v chrámì, chválíce a dobroøeíce Boha. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900